STAR WARS®

STUPUL

O NUVELĂ DIN RĂZBOIUL CLONELOR

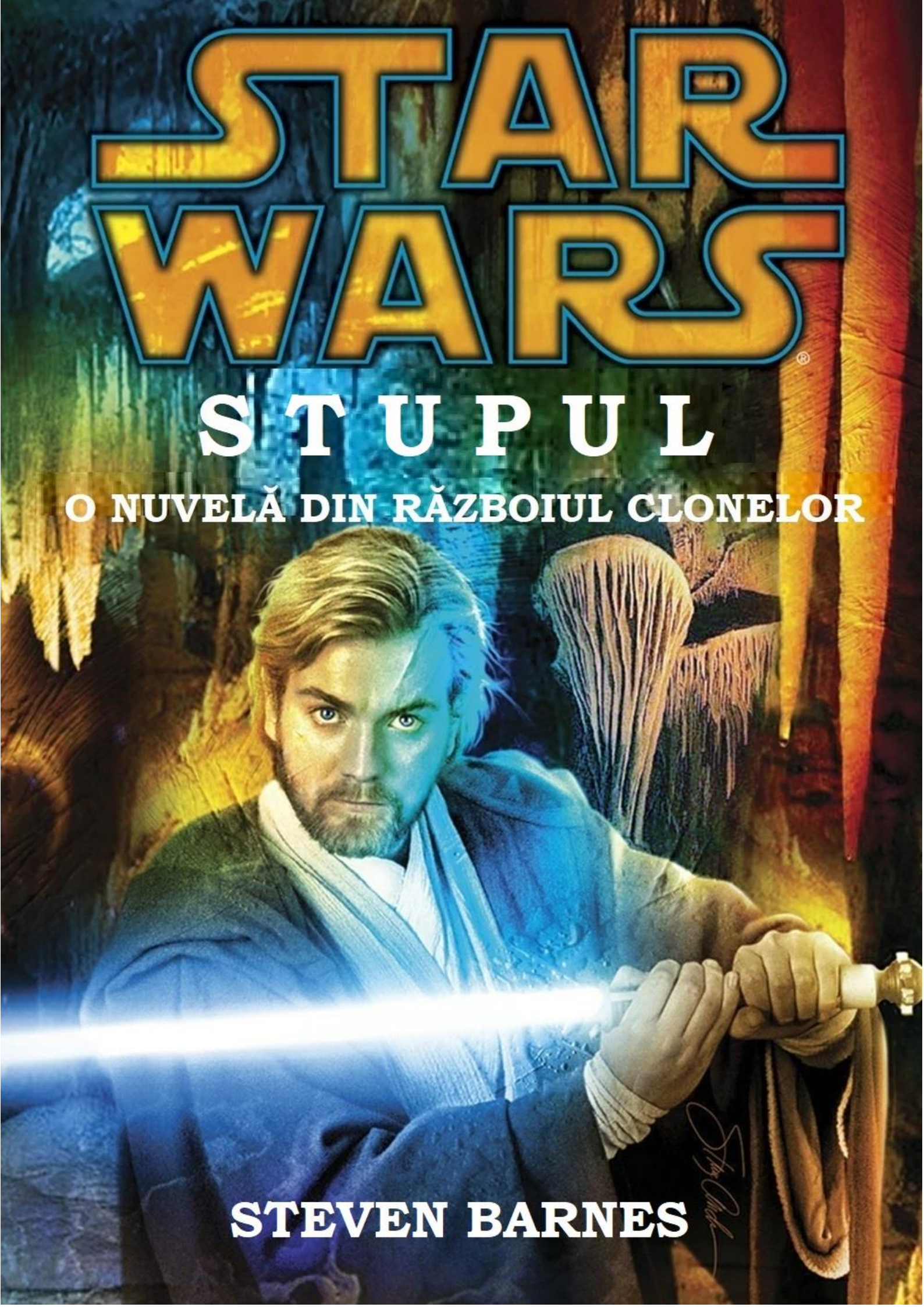

STEVEN BARNES

STEVEN BARNES

STUPUL

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Steven Barnes
The Hive
2004

Steven Barnes

Născut în 1952, Steven Barnes este autor, conferențiar şi consultant personal care a ținut prelegeri despre creativitate şi tehnologii de performanță umană în locații de la UCLA, USC şi *Pasadena Jet Propulsion Lab*, până la Institutul Smithsonian.

În domeniul scrierii de ficțiune, a publicat douăzeci de romane. A fost nominalizat pentru premiile Hugo, Nebula şi Cable Ace. Episodul său "A Stitch in Time" din serialul *The Outer Limits* a câştigat premiul Emmy, iar romanul său de istorie alternativă *Lion's Blood* a câştigat premiul Endeavor 2003.

În domeniul dezvoltării mentale şi fizice, Barnes deține certificate de instructor în hipnoză ericksoniană şi hipnoză circulară.

Locuieşte în Los Angeles împreună cu soția sa, fiica Nicki şi fiul său Jason.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

G'Mai Duris, Regentă a planetei Ord Cestus, îşi încrucişă în mod oficial degetele mâinilor principale şi secundare. Era o X'Ting, cu corpul segmentat, oval, de culoare aurie mată şi cu maniere blânde, făcând parte dintre insectoizii care au condus cândva această planetă. Înainte de venirea celor de la *Cestus Cybernetics*, stupii X'Ting populaseră această lume, dar acum gigantul industrial fără suflet nu numai că domina planeta, dar ameninţa şi siguranţa Republicii însăşi.

Obi-Wan Kenobi o privi pe Duris cum se pregătea să se adreseze Consiliului Stupilor, ultima rămăşiţă umilă a puterii X'Ting. La fel ca şi capitala ChikatLik a străinilor, aflată la câteva sute de metri deasupra capetelor lor, sala de Consiliu se afla într-o bulă naturală de lavă. Pereţii camerei în formă de ou, înaltă de cincisprezece metri, fuseseră glazuraţi cu siena arsă, dar cea mai mare parte din acea culoare originală era acoperită cu tapiserii ţesute manual. Trei uşi, fiecare păzită de câte doi membri ai clanurilor de războinici X'Ting, duceau afară din cameră – una spre suprafaţă, celelalte spre locuri mai adânci şi mai puţin circulate din stup.

Cei doisprezece consilieri aşezaţi la masa de piatră curbată erau un amestec de X'Ting relativ tineri, cu carapacele încă strălucitoare, şi bătrâni care prezentau pete albe şi gri prin părul lor toracic încâlcit. Aripile lor vestigiale fluturau în suferinţă. Din când în când, mâinile lor primare sau secundare netezeau hainele ceremoniale de culoarea fildeşului. Fiecare ochi cu faţete roşii sau verzi o studia cu atenţie; fiecare antenă auditivă era acordată la cuvintele ei.

Duris îşi încovoie toracele şi îşi drese gâtul, probabil adunându-şi gândurile. Era aproape la fel de înaltă ca Obi-Wan, iar cochilia ei largă, segmentată, de un auriu palid şi sacul de ouă umflat îi dădeau o gravitate considerabilă.

În acest moment, G'Mai Duris avea nevoie de fiecare fărâmă de energie din ea.

— Colegii şi bătrânii mei, spuse ea. Dragul meu prieten, Maestrul Kenobi, mi-a spus un lucru uimitor. Timp de secole am ştiut că strămoşii noştri au fost înşelaţi pentru a-şi pierde pământurile – pământuri cumpărate cu nimicuri fără valoare, pe care noi le credeam un mijloc legal de plată. Ani de zile nu am avut nicio cale de atac, în afară de a accepta orice fel de ajutor pe care ni-l oferea *Cestus Cybernetics*. Dar asta s-a schimbat. Ochii ei străluciră ca nişte smaralde tăiate. Maestrul Kenobi a adus cu el unul dintre cei mai buni avocaţi de pe Coruscant, un Vippit care cunoaşte bine legile lor. Şi, conform autorităţii centrale, dacă vom alege să ne continuăm procesul, putem distruge *Cestus Cybernetics*. Dacă deţinem terenul de sub fabricile

lor, putem să le cerem oricât dorim pentru utilizarea terenului, eventual să luăm chiar şi instalațiile.

— Ce? exclamă Kosta, cea mai în vârstă membră a Consiliului. Toți X'Tingii treceau ciclic între genurile masculin şi feminin la fiecare trei ani, iar Kosta era în prezent femeie. Deşi era prea bătrână pentru a purta ouă, sacul ei era încă umflat până la dimensiuni impresionante. Părea şocată. Este adevărat?

— Nu ai face nimic altceva decât să distrugi planeta! spuse Caiza Quill. Cu doar câteva minute în urmă, Duris îl destituise din funcția de şef al Consiliului. Feromonii lui de furie şi de capitulare încă mai condimentau aerul. Distrugeți *Cestus Cybernetics* şi ne distrugeți economia!

Expresia lui Kosta arătă un dispreț fățiş față de jumătățile de adevăr transparente ale lui Quill.

— Stupul a fost aici înainte de *Cestus Cybernetics*. Nu Stupul este cel care va avea de suferit dacă această companie îşi schimbă proprietarii... sau chiar dacă moare. Vor avea de suferit cei care s-au vândut străinilor pentru o promisiune de putere.

— Dar domnilor şi doamnelor, spuse Duris, atrăgându-le din nou atenția asupra ei. Avem obligații față de extratereştri, oamenii care au venit pe Cestus cu pricepere şi inimă, dorind doar să-şi construiască o viață aici. Nu putem folosi această oportunitate pentru a-i distruge. Trebuie să o folosim pentru a construi şi pentru a vindeca.

Membrii Consiliului Stupului X'Ting aprobară din cap, probabil încântați de empatia ei. Deşi era nouă în rândurile lor, păreau mulțumiți de modul în care îşi însuşise responsabilitățile. Dar Quill nu fu deloc liniştit de cuvintele ei. Aripile lui scurte tremurară de furie.

— Nu ai câştigat nimic, Duris! Te voi bloca, îți jur. Indiferent de ceea ce crezi că ai, de ceea ce crezi că ştii... nu s-a terminat încă.

Apoi ieşi furtunos, umilit şi furios.

Obi-Wan urmărise procedura, abținându-se să comenteze, dar acum trebuia să vorbească.

— Poate face asta?

— Poate că da, răspunse Kosta. Orice membru al Familiilor poate să se opună prin veto oricărei afaceri specifice. Se referea la cele Cinci Familii, care conduceau minele şi uzinele care alimentau fabricile de droizi. Cândva fuseseră doar patru, dar Quill îşi croise drum în mijlocul lor livrând contracte de muncă şi înăbuşind disidențele, vânzându-şi propriul popor în acest proces. Dacă el crede că este în interesul său sau doar de dragul urii, va încerca. Un gând alarmant păru să îi vină în minte. Ar putea încerca să te împiedice să îi trimiteți Cancelarului Suprem aceste informații. Poate că ar trebui să i le trimiteți imediat.

Cu reticență, Obi-Wan clătină din cap.

— Cancelarul le va folosi ca pretext legal pentru a închide *Cestus Cybernetics*. În acest caz, nu va câştiga nimeni. Cea mai bună şansă este să folosim informațiile ca măsură de urgență.

Cu doar câteva zile înainte, Obi-Wan sosise pe Cestus pentru a împiedica planeta să-şi vândă bio-droizii mortali către Confederație. Prin intermediul unui design unic de *circuite vii*, fabricile de droizi creaseră o maşină care putea anticipa mişcările atacatorului. Înțelegându-le potențialul, Contele Dooku comandase mii de

dispozitive – concepute inițial pentru lucrări de securitate la scară mică – cu intenția de a le transforma în droizi de luptă.

Gândul unei astfel de armate, mărşăluind cu miile, îi îngheța sângele lui Obi-Wan. În fața unui asemenea pericol, atât Jedii cât şi Marea Armată a Republicii ar fi putut cădea. Răspândirea unor astfel de dispozitive letale trebuia oprită cu orice preț! Mijlocul preferat de descurajare era negocierea, dar bombardamentele nu erau excluse. Contactele inițiale nu erau promițătoare: *Cestus Cybernetics* nu dorea să înceteze producția unei asemenea mărfuri valoroase şi credea că Palpatine, Cancelarul Suprem, nu ar fi ordonat niciodată distrugerea unei planete paşnice care vindea un produs legal.

Cu X'Tingii ca aliați, misiunea lui Obi-Wan ar fi fost mult mai simplă.

În ultimele zile, câştigase încrederea lui G'Mai Duris, Regenta marionetă de pe Cestus, şi făcuse primii paşi pentru a-i oferi o autoritate politică reală. Dacă ar fi putut câştiga şi Consiliul Stupilor, ar fi avut un motiv serios de optimism.

Membrii Consiliului îl ascultară vorbind despre politică şi finanțe, înțelegând rapid motivele pentru care le-ar putea fi de folos să se alieze cu Coruscantul. Dar după ce îşi exprimară încrederea în evaluarea sa, schimbaseră rapid subiectul.

— Mai este o altă problemă de discutat, Maestre Jedi.

El se uită la Duris, căutând un indiciu cu privire la noua preocupare. Regenta se întoarse cu fața la el, mişcându-şi pe rând câte o porțiune din corpul segmentat. Brațele ei primare şi secundare se întinseră, cu palmele goale întinse, fiind limbajul corporal X'Ting care indica confuzie.

— Nu ştiu nimic despre asta, spuse ea.

Kosta îşi bătu degetele mâinilor secundare pe masă. Se consultă cu ceilalți membri ai Consiliului, vorbind în clicuri şi pocnituri, apoi i se adresă lui Obi-Wan.

— Este posibil, Maestre Jedi, să ne faci un mare serviciu în această zi.

— În ce mod? întrebă el.

Din nou, membrii Consiliului se priviră unii pe alții, ca şi cum ar fi măsurat înțelepciunea discursului. Apoi, după o scurtă conferință, Kosta începu.

— Mai există un alt mod în care Quill ne-ar putea face rău, dacă decide că Stupul nu mai merită loialitatea lui.

Era o posibilitate. Cu siguranță, dependența lui Quill de putere şi de interesul personal ar fi putut declanşa trădarea.

Obi-Wan simți cum se acumula în cameră încărcătura emoțională. Cunoştea acel sentiment: teama de a se apropia de o limită. Consiliul Stupilor era pe cale să facă ceva care i-ar putea face pe X'Ting foarte vulnerabili.

— Ceea ce urmează să vă spunem este cunoscut doar de membrii Consiliului şi de membrii de elită ai clanului războinic al Stupului, continuă Kosta. Nici măcar G'Mai Duris nu ştia acest lucru, deşi partenerul ei, Filian, ştia. Se înclină cu respect. Filian a fost forțat să vă ascundă această cunoaştere, prin jurământ.

Era clar că această dezvăluire era dureroasă pentru Duris. Până acum, ea se agățase de iluzia că îşi cunoscuse complet perechea decedată.

— Ce este?

— Sunt multe lucruri despre istoria planetei noastre pe care nu le-ai putea şti, Maestre Jedi. Multe care nu se află în legendarele arhive de pe Coruscant.

— Regretabil, dar întotdeauna adevărat, zise Obi-Wan. Te rog, luminează-mă.

— Cândva, explică Kosta, Stupul era puternic. Învinsesem poporul păianjen

într-un mare război şi am adus întreaga planetă sub conducerea Stupului şi a Reginei noastre, care era înțeleaptă şi dreaptă. Am crezut că venise timpul să intrăm în comunitatea galactică. Dar asta nu era doar o chestiune de a obține recunoaştere politică. Am râvnit la rolul de partener comercial, dar ce resurse puteam oferi pentru a deveni aşa ceva? Ce anume am fi putut produce? Ce minerale am putea avea? Am căutat şi nu am găsit nimic care să nu fie disponibil pe lumi mai apropiate de centrul galaxiei. Nimic care să ne ofere avantajul pe care îl căutam. Apoi am auzit un zvon conform căruia Coruscantul plănuia să îşi extindă sistemul de închisori şi căuta lumi gazdă de pe Inel care ar putea fi dispuse să închirieze sau să vândă terenuri pentru astfel de facilități. Terenul era un lucru pe care Cestus îl avea din belşug şi părea o oportunitate admirabilă. S-au făcut propuneri şi am câştigat un contract.

Apoi suspină.

— La început, totul părea să fie bine. Au fost construite mai multe facilități, iar gunoaiele galaxiei au fost adăpostite în siguranță în peşteri reconstruite sub nisipurile noastre.

Toate acestea Obi-Wan le ştia, bineînțeles.

— Odată ce s-a încheiat înțelegerea, ne-am înghițit mândria şi am acceptat o poziție pe ultima treaptă a Republicii. Mulți dintre muncitorii noştri au fost angajați în mine şi fabrici. Am învățat să negociem, astfel încât viitoarele contracte de închiriere şi vânzări să ne fie mai favorabile. Ne-au fost plătite taxele de închiriere, cu care am angajat topografi pentru a ne examina mai atent resursele, în vederea extinderii comerțului. Apoi s-a întâmplat ceva complet neaşteptat. Directorii de la *Cybot Galactica* au fost condamnați pentru fraudă şi neglijență gravă şi au fost condamnați la închisoare aici. Aceste foste ființe puternice au fost obligate să sape în adâncurile cavernelor. O parte din muncă a fost utilă: mărirea spațiilor de locuit, construirea de magazine şi birouri. O parte a fost o simplă muncă de rutină, sarcina consacrată în închisoare de a transforma rocile mari în pietriş. Dar în timpul săpăturilor, directorii au descoperit minerale folosite la fabricarea droizilor avansați. O comoară, care plutea în mod nesperat pe Inelul Exterior! Directorii au pus la cale un plan pentru a se elibera. În cadrul unor întâlniri cu autoritățile penitenciare, au propus să îi îmbogățească pe gardieni şi pe directorul închisorii dincolo de visele lor. Esența propunerii era că talentele şi contactele puse în comun ale diferiților prizonieri ar putea crea un flux nesfârşit de droizi de primă clasă. Aici, pe Ord Cestus, era forță de muncă din belşug, munți de materie primă, pricepere şi cunoaştere. Aveau nevoie doar de permisiune. Afacerea a fost încheiată şi scena a fost pregătită pentru a crea *Cestus Cybernetics*. Directorii au dat de veste foştilor clienți şi angajaților, iar imigrația către Ord Cestus a început în mod serios. Prima fabrică a intrat în funcțiune într-un an standard, producând un droid de reparații modest care a primit recenzii favorabile şi comenzi respectabile. Erau funcționali.

Kosta ridică apoi tonul.

— Dar, pe măsură ce proaspăta companie a crescut în putere şi bogăție, a intrat în conflict cu Regina şi cu Regele. Mai întâi, managerii au cumpărat terenuri suplimentare plătind cu pietre sintetice fără valoare. Regii au fost nevoiți să înghită acea umilință, dar au încercat să negocieze cote mai mari de avere pentru Stup, pentru educația poporului nostru, pentru asistență medicală.

— Asistență medicală?

— O necesitate. De la înființarea închisorii au existat numeroase afecțiuni

ciudate şi dăunătoare care s-au răspândit în rândul populației noastre. Deținuții, veniți din toate colțurile galaxiei, au adus cu ei nenumărate boli, creând val după val de îmbolnăviri. Ne-am îmbolnăvit cu miile. Negocierile au fost aprige. Guvernanții noştri au amenințat că vor reține forța de muncă X'Ting şi că nu vor permite *Cestus Cybernetics* să îşi extindă operațiunile miniere. Apoi ne-a lovit Marea Ciumă. Kosta se aplecă înainte, cu ochii de smarald strălucind. Ştiu că nu poate fi dovedit, dar noi ştim că această ciumă nu a fost un accident. A fost dezlănțuită asupra noastră pentru a distruge familia Regală, pentru a diviza Stupul astfel încât să nu existe o opoziție eficientă. Poate chiar pentru a ne extermina.

Obi-Wan tresări la pasiunea din acele cuvinte. Era posibilă o asemenea ticăloşie? Era o prostie să se întrebe asta: desigur că da. Coruscantul ştia prea puțin despre ceea ce se întâmpla pe Inelul Exterior. Şi cum *Cestus Cybernetics* controla fluxul oficial de informații, ar fi putut fi ascunsă orice perfidie imaginabilă.

— Şi acest genocid aproape că a funcționat. Dar, pe măsură ce ciuma se răspândea în Stup, a fost pus în aplicare un plan frenetic: plasarea câtorva ouă sănătoase în animație suspendată şi ascunderea lor într-un seif special, adânc sub suprafața Cestusului, despre care doar câțiva aleşi ar fi ştiut adevărul, calea şi metoda de deschidere. Seiful a fost construit de *Toong'l Security Systems* – o companie concurentă cu *Cestus Cybernetics* şi cunoscută ca fiind de încredere. Muncitorii au fost transportați la fața locului cu naveta, în orb, şi nu au ştiut niciodată unde se aflau. Când a fost finalizat, am ştiut că, indiferent ce s-ar fi întâmplat cu restul membrilor familiei Regale, ar fi existat cel puțin o pereche de ouă fertilizate care era în siguranță – care s-ar fi putut împerechea şi ar fi putut crea o nouă linie în familia Regală.

Obi-Wan înțelese imediat semnificația. După ciumă, supraviețuitorii X'Ting se împrăştiaseră pe suprafața lui Ord Cestus. Dar o nouă linie Regală i-ar putea aduce din nou împreună, să-i unească. G'Mai Duris era doar Regent, deținând puterea până la întoarcerea unei noi perechi Regale. Sub mâinile ei capabile, transferul de putere ar putea întineri această planetă nefericită. O idee promițătoare!

Obi-Wan îşi organiză gândurile cu grijă, apoi vorbi.

— Deci... cu această veste despre proprietatea terenului de sub *Cestus Cybernetics*, o pereche de Regi care să unească planeta ar putea să vă dea o voce mai puternică pe Coruscant şi să construiască poporului vostru un viitor mai bun?

— Da, fu de acord Kosta, cu ochii strălucitori. Există totuşi probleme. În primul rând, ciuma a fost mai mortală decât ne aşteptam. După moartea familiei Regale, mai multe clanuri X'Ting au ales să rămână adânc sub suprafață, pentru a opri orice contact cu străinii. Au devenit aproape un stup separat: nu a existat practic niciun contact cu aceste clanuri timp de un secol. Şi mai rău, fiecare X'Ting care cunoştea secretul ascunzătorii a murit în timpul ciumei. Tot ce a mai rămas sunt cheile pentru a deschide uşa exterioară. În cele din urmă, *Toong'l Security Systems* a fost distrusă când planeta lor a fost lovită de o cometă. Liderii săi ar fi putut să ne spună cum să deschidem seiful, dar...

Kosta făcu o mişcare resemnată de ridicare din umeri.

Obi-Wan strâmbă din nas.

— Dar, cu siguranță, puteți folosi în continuare alte mijloace pentru a recupera ouăle.

Bătrâna femelă X'Ting suspină, înnodându-şi nervos degetele mâinilor primare

şi secundare.

— Nu înțelegi statutul Regalității. Prin educație şi cultură, fiecare X'Ting trebuie să li se supună. Este calea noastră şi este în sângele nostru. Prin urmare, ei sunt atât cea mai mare comoară, cât şi cea mai mare amenințare. O pereche Regală X'Ting în mâinile *Cestus Cybernetics* ar transforma fiecare X'Ting de pe această planetă în sclav. Ca să nu se întâmple asta, în seif a fost încorporat un detector de manipulare. Nu suntem siguri în privința detaliilor sale, dar avem motive să credem că, după trei încercări nereuşite de a deschide camera, ouăle vor fi distruse.

Pe stele! Ființele astea au fost chiar atât de disperate?

— Deci..., începu el cu prudență. Ce serviciu doreşti de la mine?

— De două ori în trecut am încercat să recuperăm prețioasele ouă. De două ori cei mai curajoşi dintre noi au încercat să ajungă la seif. De două ori au pierit înainte de a putea ajunge la el. Făcu o pauză. Există o poveste şoptită printre semenii noştri. Se spune că în urmă cu o sută cincizeci de ani a venit un vizitator din centrul galaxiei. Un războinic cu puteri mai mari decât oricare dintre cele pe care le-a văzut vreodată vreun X'Ting. Se numea pe sine însuşi *Jedi*. Se spune că înțelepciunea şi curajul lui au salvat poporul nostru. Cred că nu este o simplă coincidență faptul că acum, în momentul nostru de nevoie, a apărut un alt Jedi.

Obi-Wan simți un fior de alarmă. Nu anticipase o astfel de situație.

— Doamnă, spuse el, este o greutate mare pe care doriți să o duc.

— Noi credem că eşti capabil să rezişti.

Nu auzise nicio poveste în arhivele Jedi despre o vizită pe Ord Cestus, dar era cu siguranță posibilă. Mulți Jedi evitau să fie lăudați; erau capabili de fapte de vitejie uimitoare, urmate de o asemenea modestie încât puteau refuza chiar să îşi dea numele.

— Şi te temi că Quill, supărat pe Regentă, ar putea trăda aceste ouă secrete către cele *Cinci Familii* care conduc *Cestus Cybernetics*. Şi că acestea ar putea să lanseze propriul efort pentru a le recupera şi să le folosească împotriva voastră.

— Înțelegi situația noastră, da.

O înțelegea. Coruscantul voia ceva: încetarea producției de droizi. X'Ting, ca de altfel toate ființele de pe această planetă, erau mai mult sau mai puțin dependente de un flux continuu de venituri de la *Cestus Cybernetics*. Obi-Wan le cerea să fie de partea lui, să aibă încredere în el. Se gândise să facă acest lucru prin diplomație, dar providența îi oferise un mijloc de a le câştiga încrederea într-un mod mai direct, dacă ar fi avut suficient curaj.

— Vă accept cererea. Voi încerca să recuperez ouăle, spuse el.

Kosta suspină uşurată.

— Vei avea nevoie de un ghid. Un mic grup de războinici X'Ting au studiat hărțile originale ale stupului din adâncuri. Inițial au fost cinci *frați de ouă*. Doar unul singur a supraviețuit. Se întoarse spre ceilalți. Chemați-l pe Jesson.

Membrii Consiliului îşi aplecară capetele, atingându-şi antenele care bâzâiau şi pocneau în limba X'Ting. După câteva clipe, un mascul mic părăsi masa şi se strecură într-un tunel lateral.

— G'Mai, mă aflu în mâinile tale, spuse Obi-Wan încet. Bătrânii se purtaseră bine, dar Regenta era singurul X'Ting pe care putea pretinde că îl cunoştea. Dacă se putea baza pe cineva de aici pentru o dezvăluire completă, aceea era ea. Mai este ceva ce ar trebui să ştiu înainte să pornesc în această misiune?

— Jedi, spuse Duris. Cunosc doar zvonurile şoptite despre vizita unui Maestru Jedi. Nu auzisem niciodată de ouăle regale înainte de această zi.

Membrii Consiliului se întoarseră când reveni micul consilier de sex masculin. În spatele lui, îmbrăcat într-o tunică gri cu o dungă roşie diagonală, mergea un mascul mai mare, cu toracele plin de o blană roşie. Ochii lui roşii, fațetați, cuprinseră întreaga încăpere dintr-o privire, scanându-l pe Obi-Wan şi făcând o evaluare instantanee şi pozitivă a amenințării. Brațele primare şi secundare ale nou-venitului purtau numeroase cicatrice palide: era un războinic experimentat, probabil un membru al vreunei unități de elită a securității Stupului. Un toiag cu trei secțiuni, cioplit dintr-un material transparent, se afla în diagonală pe spatele său.

Noul venit îşi împreună palmele mâinilor primare şi secundare, apoi vorbi într-o serie de clicuri şi pocnituri. Kosta ridică mâna primară stângă.

— Se cere să vorbeşti în Bazică atunci când te afli în prezența acestui om.

Soldatul X'Ting se întoarse să se uite la Obi-Wan. Prima sa scanare durase o fracțiune de secundă. A doua dură mai mult, suficient pentru ca Obi-Wan să simtă disprețul intens din ochii X'Tingului.

— Scuzați-mă onorabile oaspete. Cuvintele mele au fost: Primul Războinic Jesson este prezent şi gata de datorie.

— Ar trebui să merg cu voi, se oferi Duris. Aceasta este slujba mea, planeta mea. Dacă eşuăm şi Quill ne trădează, suntem cu toții pierduți.

— Dar eşti conducătoarea poporului tău, spuse Obi-Wan. E nevoie de tine aici.

Duris protestă, dar ceilalți membri ai Consiliului respinseră cererea ei. Părea atât de tulburată cum nu o mai văzuse Obi-Wan niciodată.

— Ai venit aici ca prieten şi m-ai ajutat mai mult decât pot spune cuvintele, spuse ea, luându-i cele două mâini în cele patru ale ei. Sper că nu te-am trimis la moarte.

— Jedii nu sunt atât de uşor de ucis, spuse el.

— Dacă eşti pe jumătate războinicul despre care se spune că este Maestrul Yoda, vei învinge, spuse ea.

Jesson îşi îngustă ochii la asta. Dacă Obi-Wan s-ar fi simțit mai încrezător în citirea expresiilor faciale ale X'Tingului, ar fi spus că poziția dominantă a soldatului era una de dispreț.

— Ei bine, să începem. Obi-Wan se întoarse spre ghidul său. Coborâm împreună în măruntaiele planetei, spuse el. Vrei să-mi spui numele tău complet?

— Primul Războinic Jesson Di Blinth, spuse celălalt, şi se înclină formal. De la vulcanii Di Blinth.

— Bine te-am găsit, Jesson, răspunse Jediul. Eu sunt Obi-Wan Kenobi, de pe Coruscant. Suntem gata să plecăm?

Jesson se consultă rapid cu ceilalți membri ai Consiliului. Doi membri îşi atinseră glandele olfactive de pe părțile laterale ale gâtului şi, cu degetele umede, făcură o serie de puncte pe masa din fața lor. Jesson îşi făcu propriile semne umede în mod similar.

Obi-Wan ridică o sprânceană, iar Duris îi explică:

— Multe dintre informațiile noastre sunt stocate în mirosuri.

— Acestea conțin cea mai mare parte din ceea ce ştim sau ne amintim în prezent despre această cale, spuse Kosta. Nimeni nu a mai parcurs-o de atât de mult timp…

— Credeam că ai spus că patru dintre ai voştri au încercat şi au fost ucişi pe parcurs, spuse Obi-Wan.

— Nu este ceva foarte exact, spuse Jesson, studiind masa. Prima încercare a fost prin deschiderea directă către camera ouălor, care sprijină un tub de lavă. Fratele meu nu s-a mai întors niciodată şi ştim că s-au declanşat mecanisme de apărare. S-a încercat apoi o intrare de rezervă. Al doilea frate al meu nu s-a mai întors, iar uşa a fost blocată.

— Aţi încercat să o deschideţi?

Jesson îl privi cu dispreţ.

— Orice s-a întâmplat acolo a costat viaţa unui războinic curajos. Nu-l vom lipsi de respect presupunând că putem reuşi acolo unde el a eşuat.

— Şi atunci, ce vom face?

— Mai există o altă cale de coborâre, prin tunelurile vechi.

Menţionarea acestui cuvânt linişti sala pentru o clipă lungă, iar G'Mai Duris ridică din nou o obiecţie.

— Ar trebui să merg. Obi-Wan îşi riscă viaţa din cauza mea.

— Mai târziu, poate, când te vei transforma din nou în mascul, spuse Kosta, cu ochii ei de smarald strălucind de compasiune. Dar acum nu eşti atât de puternică şi de uşoară cum vei fi atunci. Nu putem risca să te pierdem. Tu eşti imaginea noastră în faţa extratereştrilor.

Duris luă mâinile lui Obi-Wan în ale ei.

— Atunci mergi cu noroc, spuse ea.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Forţa este ceea ce ne va fi necesar. Se întoarse spre Jesson. Ei bine, dacă e să o facem, cel mai bine este s-o facem repede.

Şi părăsiră împreună camera.

Capitolul 2

Deasupra lor se afla capitala lui Ord Cestus, ChikatLik, o metropolă de şase milioane de cetăţeni construită într-o bulă naturală de lavă modificată de Stup. Glazura gri naturală a bulei era un curcubeu de culori reflectate de luminile oraşului şi de holoreclame. ChikatLik se mândrea cu arhitectura a o sută de culturi, era o pădure de turle întortocheate şi tramvaie suspendate, căi aeriene pline de navete droide, taxiuri, şi mijloace de transport personale de toate felurile. Zidurile bulei ascundeau o reţea de sisteme de transport: metrouri şi magistrale şi piste de vehicule cu levitaţie magnetică, minuni tehnologice care transportau muncitori, directori, minereuri şi echipamente.

Dar aici jos, mult sub străzile lui ChikatLik, nu exista decât Stupul. Generaţii de constructori de stupi mestecaseră şi săpaseră prin pământ. Textura pereţilor avea un aspect de duracretă mestecată pe care Obi-Wan îl observase şi în alte locuri din ChikatLik, o dovadă clară a construcţiei X'Ting.

În cele mai joase tuneluri, pereţii erau acoperiţi cu pete dreptunghiulare de ciuperci albe îngrijite care emiteau o strălucire albăstruie constantă.

— Aceasta este forma voastră de iluminare? întrebă Obi-Wan.

Jesson aprobă din cap.

— Ciuperca este bine întreţinută aici, hrănită şi tunsă. Mai jos creşte sălbatic, iar ciuperca mănâncă pereţii, lărgind încet tunelurile.

Ciuperca grava piatra până când părea suprafaţa unei sculpturi antice. Obi-Wan îşi trecu degetele peste ea în timp ce mergeau, simţind că citeşte o carte străveche de istorie secretă X'Ting.

— Câţi străini au mai fost aici? întrebă el.

— Eşti primul, spuse Jesson.

Obi-Wan oftă. Tonul lui Jesson fusese plat şi rece. El şi X'Tingul trebuiau să ajungă la o înţelegere, dar spera să o amâne până când vor petrece ceva mai mult timp împreună.

— Unde duce tunelul ăsta?

Jesson se întoarse spre el, rânjind.

— Ascultă, Jedi. Îmi voi urma ordinele şi te voi lua cu mine, dar nu trebuie să-mi placă. Voi, extratereştrii, ne-aţi distrus planeta. Ne-aţi înşelat, ne-aţi spălat creierul şi ne-aţi corupt liderii...

— Dacă te gândeşti la Quill, cred că a fost înlăturat din Consiliu.

— Şi a fost înlocuit cu Duris, spuse Jesson. Mă îndoiesc că e mult mai bună.

— Dacă ai o părere atât de proastă despre conducătorii tăi, de ce te supui lor?

Jesson se ridică la înălţimea maximă.

— Mă supun antrenamentului meu şi regulilor clanului meu. Sunt loial Stupului, nu doar Consiliului. Şi acum Consiliul doreşte întoarcerea familiei Regale. Îi voi ajuta să facă asta. Aripile sale fluturară puţin. În strălucirea ciupercii păreau ca nişte foi de gheaţă de un albastru pal. Nu te înşela, Jedi. Te voi lua cu mine. Dar fanteziile despre marile tale puteri nu te vor salva în adâncul Stupului. Poate că Duris crede că vreun vrăjitor de pe Coruscant l-a salvat cândva pe bietul X'Ting

ignorant, dar eu nu sunt o larvă smiorcăită, ca să cred astfel de poveşti.

— Destul de corect, spuse Obi-Wan în timp ce continuau să meargă prin tunel. Nici eu nu am auzit despre el, aşa că nu-ți cer să crezi.

Jesson ridică din umeri, deşi păru mulțumit că Obi-Wan nu încerca să-l convingă de contrariu.

— Este tipic pentru un popor colonizat să se identifice cu opresorii lor. Acest dor după un extraterestru salvator este demn de milă. Este urât de Stup.

Obi-Wan era pe punctul de a vorbi când Jesson îşi ridică brațele primare.

— Fii foarte tăcut.

X'Tingul trecu pe lângă o perdea de muşchi atârnând. În mod curios, odată ajuns de partea cealaltă, Obi-Wan auzi un zumzet constant. Muşchiul părea să fi funcționat ca un fel de amortizor. Apoi Obi-Wan tresări, simțind că intrase într-un tărâm fantastic, unde gravitația însăşi era suspendată.

De tavan atârnau o serie de sfere albastre umflate, ataşate parcă de un adeziv invizibil. Nu se vedeau nici picioare, nici brațe şi nici ceva care să semene cu o față. Se gândi că aceste creaturi erau din aceeaşi specie cu Shar Shar, asistentul Regentei Duris, dar mult mai mari. Erau vag translucide, cu vene subțiri şi albastre. La lumina slabă a ciupercii, putea vedea organele pulsând încet, precum şi un fel de stomac sau vezică umflată.

— Ce sunt aceste creaturi? întrebă Obi-Wan.

— Specia lor este Zeetsa. Noi îi hrănim, iar ei produc o hrană numită *Laptele Vieții*. Cândva, poporul nostru depindea de ei şi trăiam împreună. Dar, în timp, au dezvoltat mai multă minte şi voință. Celor care doresc să se alăture societății noastre li se permite să o facă, în timp ce cei care aleg o existență mai paşnică şi mai liniştită pot avea şi asta. Suspină şi, pentru o clipă, păru să uite de antipatia sa față de Obi-Wan. *Laptele Vieții* este o mare delicatesă. Se întoarse spre Jedi. În calitate de extraterestru, ți-l poți permite mai uşor decât majoritatea X'Ting.

Suprafețele albăstrui ale creaturilor care produceau *Laptele Vieții* emanau o strălucire liniştitoare şi paşnică, dar chiar dacă Jesson ar fi fost mai optimist, Obi-Wan nu ar fi ales să le guste delicatesa în acel moment. Nu se cunoşteau niciodată efectele alimentelor extraterestre, chiar şi cele benigne, iar el trebuia să se bazeze pe toate simțurile sale în orele următoare.

Încăperea era caldă, aproape inconfortabil de caldă, iar Obi-Wan stabili rapid că acea căldură emana de la numeroasele corpuri înghesuite.

În timp ce privea, suprafața netedă a unuia dintre globuri începu să se agite. Apăru o umflătură recognoscibilă ca un nas, urmată de două găuri pentru ochi, ieşind la suprafață aproape ca o creatură care plutea într-o baltă de ulei. Obi-Wan clipi, surprins, în timp ce pe alte două dintre sfere apărură chipuri similare. Fețe generalizate, ceva între un X'Ting şi un om, aproape ca şi cum Zeetsa nu avea o formă proprie, împrumutând în schimb aspectul vecinilor săi.

Cele trei sfere cu chipuri se rotiră pentru a-i privi pe intruşii care le treziseră din somnul lor lung şi productiv. Auzi ceva gâlgâind în cameră şi se gândi că era versiunea Zeetsa a vorbirii. Vorbeau între ei, întrebându-se, poate, cine era acest străin…

Nu… nu cine, ci ce. Dacă Jesson avea dreptate, niciun alt străin nu mai venise vreodată pe aici, ceea ce însemna că, cel mai probabil, nu văzuseră niciodată o ființă umană.

Încăperea era de mărimea unui doc de andocare a unui crucişător stelar: imensă şi tăcută, cu excepția acelui murmur constant. Obi-Wan avu senzația că se plimba printr-o cameră de copii adormiți, cu excepția fețelor neliniştite care apăreau pe suprafața netedă a sferelor atârnate, care sfidau gravitația. Una dintre ele formă buze şi o gură recognoscibilă, iar el se opri pentru o clipă, uimit. În timp ce privea, propriul său chip apăru, cu tot cu barbă, gravat pe suprafața sferei albastre.

Şi apoi colțurile gurii se ridicară.

— Încearcă să comunice, şopti el, uimit.

— Este un vis, spuse Jesson. Iar tu eşti o parte a visului.

Sfera pivotă pentru a-i urmări până când ajunseră în partea cealaltă a cavernei. Tunelul de acolo era mai întunecat decât locul de odihnă al creaturilor producătoare a *Laptelui Vieții*, iar Obi-Wan luă cu el în întuneric acea ultimă imagine, zâmbetul unei creaturi adormite şi fără minte.

Capitolul 3

Tunelul care pleca din camera Zeetsa era mai îngust. Dacă ar fi vrut, Obi-Wan ar fi putut culege ciuperca alb-albastră de pe ambii pereți cu coatele în timp ce mergeau. Mucegaiul de aici creştea în petice sălbatice, unele dintre ele alunecoase sub picioare, suficient de alunecoase pentru a-l face pe un explorator neatent să-şi întoarcă o gleznă. Muşchiul sălbatic dădea o lumină mai slabă şi, din când în când, Jesson se folosea de un dispozitiv luminos pentru a arăta drumul. Aerul în sine se simțea mucegăit şi închis. Obi-Wan presupuse că nu mai fusese nimeni aici de ani de zile.

— Unde ne aflăm acum? întrebă el.

— Dincolo de locul unde am mai fost eu, răspunse Jesson. Dar ştiu ce ne aşteaptă.

— Şi anume?

— *Sala Eroilor*, spuse Jesson. Aici au fost onorați cei mai mari lideri ai poporului nostru, cu mult timp în urmă, înainte să se despartă clanurile după ciumă. În acea lume, fiecare războinic se străduia să îndeplinească mari servicii pentru Stup, pentru ca imaginea lui să poată apărea într-o zi în aceasta sală.

— Şi ce se întâmpla cu cei care au rămas acolo jos? întrebă Obi-Wan.

— Ei sunt adevărații X'Ting, spuse Jesson, o urmă de mândrie pătrunzându-i pentru prima dată în voce. Poate că atunci când se va termina totul, voi rămâne cu ei. Se spune că ei cred că noi, X'Ting *de la suprafață*, am uitat vechile obiceiuri. Acesta este adevărul.

— Vor încerca să ne oprească?

— Cred că nu. Ei, chiar mai mult decât cei *de la suprafață*, au aşteptat întoarcerea familiei Regale. De fapt, adăugă el, odată ce am deschis seiful, nu mă pot gândi la mâini mai sigure în care să lăsăm ouăle.

Obi-Wan se opri.

— Ouăle vor fi duse la Consiliu, Jesson.

Ochii X'Tingului scânteiară.

— Da, desigur.

Obi-Wan nu avu încredere în acel răspuns. Ar putea Jesson să predea ouăle acelor X'Ting care se ascundeau în stupul de jos? Şi dacă o făcea, cum ar trebui să răspundă el la asta?

Fiecare lucru la timpul lui, gândi el. Aveau multe de depăşit înainte ca asta să devină o problemă.

Tunelul se sfârşea la o uşă metalică masivă, zăvorâtă şi cu zăbrele, atât de ruginită încât părea aproape o parte din peretele natural.

Jesson îşi trecu mâinile pe suprafața acesteia.

— Aceasta este calea din spate spre seif. Trebuie să trecem prin *Sala Eroilor*, unde încă locuiesc vechii X'Ting. Cu mulți ani în urmă au ridicat această uşă pentru a opri ciuma. Ca să ne izoleze pe noi de viețile lor. Se uită înapoi la Obi-Wan. Va trebui să deschidem uşa.

— Asta se poate face, spuse Obi-Wan.

Îşi scoase sabia de lumină şi activă raza de smarald. Apoi respiră adânc şi începu încet să împingă lama în uşă. Un şuierat umplu întunericul, iar metalul lichid se transformă în abur. În câteva clipe, făcu o gaură de mărimea unui pumn în uşă. Obi-Wan se opri şi aruncă o privire prin ea. Dincolo nu era decât întuneric. Ascultă, dar nu era nimic. *Nu. Nu chiar nimic.* Ceva se furişa pe partea cealaltă a uşii. Dar era ceva îndepărtat. Gheare pe metal şi piatră. În afară de asta, linişte.

Degetele brațelor secundare ale lui Jesson se răsuciră cu încordare.

— Este ceva ce nu-mi spui? întrebă Obi-Wan.

— Există poveşti, recunoscu Jesson. Acum cinci ani, când am încercat să eliberăm ouăle, unul dintre frații mei a trecut printr-o altă deschidere. Ştiu că a ajuns până la *Sala Eroilor*. Dar după aceea… Ridică din umeri. Am pierdut legătura.

— Înțeleg.

Lui Obi-Wan nu îi plăcu cum suna asta. Putea să implice prea multe lucruri. Lărgi gaura, apoi aşteptă să se răcească metalul pentru ca să se poată strecura.

— Eu voi trece primul, spuse el.

Mucegaiul din următoarea cameră abia era suficient de luminos pentru a dezvălui un spațiu mare şi gol, cu o podea de piatră. Camera avea poate douăzeci de metri în diametru, cu pereți uşor convecşi.

— Pare liber, spuse el, apoi se strecură prin deschizătură, instantaneu alert.

La strălucirea sabiei sale văzu că podeaua camerei aproximativ sferice era din piatră plană. În centru se afla o scară de piatră descendentă. Obi-Wan presupuse că ducea spre o altă cameră aflată sub ei.

Jesson se strecură cu agilitate prin gaura arsă şi se ridică drept, ținându-şi în mână dispozitivul luminos.

— N-ai fost niciodată aici? întrebă Obi-Wan.

— Niciodată. Şi nici vreun membru în viață al stupului superior, spuse el. Cred că acum ne aflăm în interiorul celei mai mari statui din *Sala Eroilor* X'Ting.

Începură să coboare pe scări, întorcându-se în spirală pe măsură ce coborau în jurul unei singure coloane de stâncă în mijlocul unei camere cioplite în piatră.

Cioplită? Mestecată mai degrabă, gândi Obi-Wan.

— Ceva nu este în regulă, spuse Jesson.

Prudența se strecurase în vocea războinicului X'Ting.

— Ce?

— Simt miros de multă moarte, spuse el.

Tăcerea în sine era atât de apăsătoare, încât lui Obi-Wan îi era imposibil să nu fie de acord cu el. Ceva nu era în regulă – şi el putea simți asta. La jumătatea scărilor, Jesson îşi îndreptă lumina spre podeaua de sub ei.

Pentru o clipă, lui Obi-Wan nu îi veni să creadă ceea ce vedea. Întreaga podea a camerei era acoperită de carapace goale, sfărâmate. Grămezi nenumărate, împrăştiate ca nişte oase în bârlogul unui prădător mare.

— Ce s-a întâmplat aici? şopti Jesson.

— Tu ce crezi?

Fragmentele de exoschelet, craniile, picioarele şi piesele toracice, păreau să se uite la ei, în acelaşi timp batjocoritoare şi ca avertizare.

— Ori s-au târât cu miile până aici şi au murit, ori…

— Ori ce? întrebă Obi-Wan.

— Ori i-a târât ceva aici.

Obi-Wan se ghemui, trecându-şi degetele de-a lungul marginilor rupte ale unei carapace. Carnea rămasă nu era deloc umedă. Asta se întâmplase cu ani în urmă.

Se ridică şi continuă drumul pe scara de piatră descendentă din centrul camerei. Scara întortocheată nu avea balustrade şi ar fi fost o cădere urâtă dacă ar fi fost luat prin surprindere. Mirosul prăfuit al morții vechi şi uitate se ridică pentru a-i învălui. Când ajunseră la fund, piciorul lui strivi un exoschelet de picior.

— Lumină, spuse el simplu, şi o luă din mâna lui Jesson.

Carapacele fuseseră crăpate. Nu mai rămăsese carne uscată să se vadă. Fuseseră devorate? Oriunde se uita, nu existau decât exoscheletele crăpate ale morților X'Ting.

Jesson se puse în genunchi în spatele lui Obi-Wan, examinând rămăşițele.

— Eu... nu înțeleg, spuse el în timp ce Obi-Wan îi dădea dispozitivul luminos.

Ceva din vocea lui îl înfioră pe Jedi.

— Ce este? întrebă Obi-Wan.

— Uită-te la aceste urme de muşcături.

Obi-Wan le inspectă. Carapacele fuseseră, într-adevăr, mestecate şi deschise, nu despărțite cu unelte.

— Da. Sălbatic.

— Nu înțelegi, spuse Jesson. Astea sunt urme de dinți X'Ting.

Şi, brusc, groaza care îl cuprinsese pe Jesson se scurse pe coloana vertebrală a lui Obi-Wan. Aici, în adâncuri, unde X'Ting încercaseră să mențină vechile obiceiuri, se întâmplase ceva. Clanul se întorsese împotriva clanului? Război? Oricum ar fi început, ceea ce era clar era modul în care se terminase: *canibalism*. Aceşti X'Ting îşi mâncaseră proprii semeni. Nu exista comportament mai josnic, nu exista duşman mai dezgustător. Teama de a fi ucis de adversar era mereu prezentă, o parte naturală a vieții unui războinic. Dar ideea de a fi ucis şi apoi devorat... asta era ceva diferit.

— Sugerez să continuăm să ne mişcăm, spuse el.

— Sunt de acord, spuse Jesson, pe un ton neplăcut.

Şi continuară să traverseze camera. Ceva se mişcă. Obi-Wan nu putu să vadă sau să audă – doar simți o deplasare a aerului din jurul lor, o perturbare în Forță.

— Nu cred că suntem singuri, spuse el.

Jesson întinse mâna spre toiagul cu trei secțiuni purtat în spate. Secțiunile erau din cristal transparent sau acrilic, conectate prin lanțuri scurte. O măciucă şi un *fular* într-unul singur, gândi Obi-Wan. Spera ca X'Tingul să-l folosească excelent.

— Uşa aceea, zise Jesson, indicând o deschizătură în partea cealaltă a camerei.

Această cameră, ca şi cea de deasupra, avea un perete concav, dar cu un unghi mai puțin ascuțit.

— Să mergem acolo, spuse Obi-Wan. Repede. Dar bănuiesc că acolo ne aşteaptă *surpriza*.

Buzele lui Jesson se traseră înapoi de pe dinți, afişând rânduri mici, ascuțite, multiple. Lui Obi-Wan nu i-ar fi plăcut să aibă brațul prins între acele fălci.

— Lasă-i să vină, spuse X'Tingul.

Progresară pas cu pas pe podea. Erau aproape de uşă când mirosul aerului se schimbă. Doar un pic, o aromă care le încrețea nasul, plutind spre ei în cea mai slabă briză. Ceva care usca limba şi gâtul, un gust acid care amintea de gazele din stomac. Înainte să poată identifica conştient mirosul, apărură primii ochi strălucitori. *Strălucitori*. Fațetați, clipind spre ei din întuneric. Apoi fură atacați.

Jesson scăpă dispozitivul luminos aproape imediat şi, deşi nu se stinse la impactul cu solul, lumina pe care o dădea era oblică şi parțială. Sabia lui Obi-Wan fu mai strălucitoare, lumina crescând odată cu zumzetul şi cu fulgerul atunci când întâlnea arma sau corpul unui adversar. Erau X'Ting – Jediul era sigur de asta – dar de o varietate diferită față de cei pe care îi văzuse până acum. Nu erau specializați pentru luptă: erau săpători, muncitori. Fălcile supradimensionate lăsau să se înțeleagă că ei ar fi putut fi cei care produceau substanța mestecată care caracteriza Stupul. Cei mai mulți dintre ei purtau bare de metal grele. Arme? Unelte? Oricare ar fi fost scopul lor inițial, barele ar fi crăpat orice os pe care l-ar fi lovit. Nu mai era timp de gândire. Cântecul sabiei lui Obi-Wan fu lung şi amar. Săpătorii X'Ting căzură în fața lui ca sub o coasă. Şuierau şi se apropiau, urlând. Obi-Wan îşi temperă răspunsul, lăsându-i să vină la el, apoi adoptând o poziție agresivă atunci când era în avantaj. Cu o viteză feroce, canibalii X'Ting atacară într-un val înspăimântător – pur şi simplu se avântau legănându-şi barele de metal, încrezându-se în număr pentru a duce greul. Dar împotriva unui Jedi, asta nu era suficient.

Aerul din jurul lui Obi-Wan şuiera în timp ce sabia se învârtea şi se răsucea. După primele câteva momente, se adaptase la ritmul şi stilul de atac şi reuşi să afle mai multe despre adversarii lor. Primul lucru de care îşi dădu seama fu că erau aproape orbi, după anii de bâjbâială prin întuneric, vânând fără îndoială după miros sau auz. Flacăra sabiei sale îi speria pe unii dintre ei, înghețându-i pe loc, făcându-i să ezite să atace. Cei care nu ezitau, mureau şuierându-şi ura şi frica.

Printre lovituri, Obi-Wan începu să fie atent pentru a vedea cum se descurca Jesson. Războinicul X'Ting nu avea nevoie de ajutor. Se mişca cu o agilitate neînfricată, agresivă, aproape fără greutate, lovind în toate direcțiile cu toate cele şase membre. Arma lui se învârtea ca o elice, aproape invizibil de rapidă. Ținea toiagul cu trei secțiuni mai întâi de un capăt, apoi de mijloc, apoi de celălalt, legănându-l şi răsucindu-l în poziții de apărare şi de atac, şi de fiecare dată când se mişca, unul dintre duşmanii săi cădea pentru a nu se mai ridica.

Se ghemui, măturând picioarele mai multor creaturi, iar când se ridică, Jesson se încolăci într-o poziție de atac feroce care imita un păianjen care urmărea firele pânzei sale. Atacatorii îi încercuiau, şuierând şi încolăcindu-se, în timp ce Obi-Wan şi Jesson se puseră spate în spate, privind hoarda.

— Nu-i putem ucide pe toți, spuse Jesson.

— Nu, fu de acord Obi-Wan. Dar nu trebuie să o facem. Urmează-mă!

Fără vreun alt cuvânt, Jediul plonjă în masa de canibali, îndreptându-se spre uşă. Se străduia să nu se gândească la ce s-ar fi întâmplat cu ei – sau cu Jesson, cel puțin – dacă ar fi fost copleşiți. Era mai bine să rămână pe tărâmul *Formei a Treia* a luptei cu sabia pe care o exersase atât de mult timp. Era mai bine, şi nu mai puțin eficient, pentru cineva care înțelegea că apărarea şi atacul erau două fețe ale aceleiaşi monede.

Stânga, dreapta, stânga – devia lovituri, sfărâma arme şi tăia membre într-un spectacol orbitor, care ardea linii de foc în întuneric. Duşmanii lor, deşi feroce, erau împiedicați de orbirea aproape totală; doar foamea nefirească îi împingea înainte.

Păreau să se trezească în valuri, târându-se afară din orice gaură întunecată în care intraseră. Scormoniseră aceste creaturi în întuneric, prin deşeurile şi gunoaiele pe care le producea orice mare oraş? Chiar şi Coruscantul avea strigoii săi, gangsteri şi creaturi fără adăpost care abandonaseră lumina pentru a trăi în fisurile dintre

păturile sociale. Dar creaturile care îi înghesuiau acum se potriveau cu ce putea oferi cel mai rău acel mare oraş-lume.

— Fugi! strigă Jesson, sprintând spre uşă.

Pasajul se îngustă, iar canibalilor le fu puțin mai greu să ajungă la ei, ceea ce făcea apărarea mult mai uşoară. Vedea scara acum, la doar zece metri depărtare.

Obi-Wan se roti la 360 de grade; îl zări pe Jesson în timp ce acesta devia şi ataca, bastonul său cu trei secțiuni spărgând capete şi făcându-şi duşmanii să fugă spre siguranță. Dar apoi, o masă de corpuri contorsionate se aruncă deodată asupra lui Jesson, iar războinicul căzu la pământ. Obi-Wan sosi la timp pentru a opri o suliță zimțată să coboare în ghidul său; sabia sa fulgeră, lăsându-l pe atacator urlând cu un membru lipsă. Folosindu-se de Forță pentru a devia o alta deoparte, Cavalerul Jedi se aplecă rapid, ajutându-l pe Jesson să se ridice de la pământ.

Nu ştia cum arată frica pe chipul unui X'Ting, dar era destul de sigur că aceasta era emoția dominantă în acei ochi roşii fațetați. Frica şi certitudinea morții, şi poate şi altceva.

Obi-Wan îşi eliberă strânsoarea şi Jesson fugi spre inamic, lăsându-şi în urmă bastonul triplu. La început, inima lui Obi-Wan se scufundă; apoi, în timp ce Jediul privea, războinicul X'Ting îl dezarmă pe primul canibal care îl ajunse, smulgând sulița din mâinile creaturii. Jesson învârti sulița până când nu mai fu decât o pată letală, făcându-i pe canibali să urle şi să fugă în umbre. Lovi cu piciorul şi cu pumnul, fandă cu acul lui şi apoi sparse capete cu sulița. Curând eliberase tunelul şi el şi Obi-Wan coborâră o scară, printr-un tub lung şi îngust, în întuneric.

Capitolul 4

Mână după mână, Obi-Wan şi Jesson coborâră printr-un tub de piatră gol, abia la fel de lat ca şi umerii lor. În timp ce se prindea pe rând de fiecare treaptă a scării, Obi-Wan se întrebă ce s-ar face dacă fundul ar fi sigilat? Sau blocat? Într-un spațiu atât de îngrozitor de îngust, nu exista loc de manevră. Canibalii ar fi putut pur şi simplu să arunce pietre peste ei până când...

Apoi, piciorul său atinse pământul. Jesson ajunse jos o clipă mai târziu şi ieşiră într-o cameră mare de piatră. Folosindu-şi sulița capturată pe post de toiag, Jesson îl conduse pe Obi-Wan departe de scară, traversând o cameră la fel de largă ca un teren pe care se juca *Chin-Bret*. Coroane slabe de mucegai luminau unii dintre pereți: statui imense se aliniau în încăpere, imagini ale unor X'Ting gigantici şi regali, în diverse ipostaze imperioase, fiecare dintre ei având cel puțin treizeci de metri înălțime, unii de două ori mai mari. Abia putea distinge trăsăturile insectoide. Cele mai multe erau încorporate într-unul dintre pereți, într-o serie aparent nesfârşită. Câteva erau independente.

În ciuda suliței, Jediul observă că Jesson şchiopăta şi părea obosit.

— Ne putem odihni, dacă ai nevoie, spuse Obi-Wan.

— Nu, oftă Jesson. Vreau să mă îndepărtez cât mai mult posibil de intrare.

Obi-Wan se uită înapoi.

— Nu par să ne urmărească, spuse el.

Jesson se opri, cu fruntea încruntată.

— Ai dreptate. Mă întreb de ce?

Obi-Wan se gândi la posibilități şi nu îi plăcu ceea ce îi veni în minte. În ce împrejurări nu reuşeau prădătorii să urmărească carnea proaspătă în câmp deschis?

— Celelalte statui sunt goale?

— Poate. Jesson făcu o pauză. Cred că am auzit despre asta, da.

— Poate că locuiesc acolo. S-ar putea să ne privească chiar acum.

— Dar de ce nu ne atacă?

— Frica. De noi, sau... Dintr-o dată, podeaua deschisă a cavernei păru mult prea expusă şi vulnerabilă pentru gustul lui Obi-Wan. Să continuăm să ne mişcăm, da?

Jesson aprobă din cap că era de acord şi porni primul prin spațiul larg deschis dintre scară şi destinația lor, un perete al cavernei aflat la câteva sute de metri distanță. Pământul de sub picioarele lor era spongios, mai degrabă ca un lut de fermă decât ca solul stâncos al peşterii.

— Pe aici, spuse Jesson, iar după ce traversară caverna, se sprijini de perete, gâfâind după aer.

În timp ce luau o pauză, Obi-Wan se uită înapoi pe unde veniseră. Statuile imense erau atât de învăluite în întuneric, încât abia le putea distinge. Ce privelişte trebuia să fie această cameră cu o iluminare completă! Statuia care îi adusese în cameră era cea mai mare dintre toate, iar conturul ei se pierdea în umbră. Era oare imaginea vreunui mare conducător sau războinic, poate ultima, mare Regină care îşi înghițise mândria pentru a-şi aduce poporul în brațele Republicii...?

Jesson făcu o pauză, sorbind o înghițitură dintr-un mic flacon de apă, apoi își scutură capul, iar picăturile de apă se scurseră din smocul de blană de pe torace.

— Eşti bine? întrebă Obi-Wan.

— Nu, răspunse Jesson. Făcu o pauză, apoi adăugă: Mulțumesc pentru că m-ai salvat.

O spuse cu părere de rău, ca şi cum cuvintele i-ar fi rănit gura.

— Suntem tovarăşi, răspunse simplu Obi-Wan. Încotro, acum?

— Ei bine... cealaltă intrare, cea care a fost sigilată după o încercare eşuată, ar fi prin aceste tuneluri.

Se îndepărtară de perete şi merseră de-a lungul marginii cavernei. Picioarele lui Obi-Wan se afundau în solul moale la fiecare pas, o senzație nu tocmai plăcută. Solul deveni mai tare şi, deodată, ajunseră pe o fâşie de stâncă de un metru lățime care se cățăra de-a lungul peretelui.

Obi-Wan fu fericit să fie departe de podeaua moale a peşterii. Ceva îl deranja la ea. Ce anume se întâmplase aici? Mintea lui de rezolvare a puzzle-urilor se preocupă de problemă din diferite direcții, în timp ce pământul de sub ei începea să se încline într-o pantă tot mai abruptă. Urcară de-a lungul căii ascendente timp de câteva minute, ajungând în cele din urmă la o surpare de stânci care îngropa poteca. Nu exista nicio cale de ocolire. Obi-Wan aruncă o privire peste margine: erau acum atât de sus de pământ încât raza de lumină a baghetei sale luminoase pur şi simplu se dizolva în întuneric. Jesson testă şi împunse stâncile cu sulița.

— Fratele meu trebuie să fi declanşat o surpare mortală aici, spuse el.

O avalanşă în miniatură, menită să protejeze calea secretă. Fratele lui Jesson urmase o hartă greşită, sau poate că făcuse o greşeală. Obi-Wan şi X'Tingul se cățărară pe stânci şi priviră în jos, pe partea cealaltă. Jesson arătă în sus, de-a lungul căii.

— Acolo este cealaltă uşă. De aici, totul pare în regulă.

— Sper că da, spuse Obi-Wan serios. Nu mă încântă ideea de a urca din nou prin statuie.

— Nici pe mine. În regulă. Bine. Avem calea de retragere asigurată... cred. Să urmăm harta.

Coborâră din nou peste prăbuşirea de pietre, apoi merseră mai departe pe rampă. În lumina dispozitivului străluciră mai multe statui ale diferiților X'Ting în ipostaze eroice, iar Jesson le studie cu atenție.

— De asta avem nevoie, spuse el.

Apoi începu să murmure pentru el însuşi în limbajul poporului său, scoțând clicuri şi pocnituri. Câteva dintre imaginile gravate îi înfățişau pe X'Ting cu brațele principale şi secundare încrucişate şi cu picioarele desfăcute. Unele erau de sex masculin, iar altele feminin. În jurul capetelor acestor imagini în mărime naturală se aflau grupuri de gravuri în miniatură cu design similar.

Dintr-o dată, Obi-Wan îşi dădu seama la ce se uita: hieroglife, imagini extrase din pictogramele din mediile X'Ting şi Cestian. Erau foarte vechi, erau începuturile limbajului scris. Jesson citea pe perete.

— Sunete şi mirosuri, spuse Jesson. Cultura noastră se bazează pe ambele. Există un cod aici, iar dacă îmi pot aminti limba veche, vom putea găsi următorul pasaj.

Adulmecă de-a lungul peretelui, studie, se dădu în spate până aproape de

marginea rampei. Obi-Wan privi în jos, într-un vid de cerneală. Se aflau la cincizeci de metri de solul de dedesubt. O cădere dură.

— Concentrează lumina mai sus, şopti Jesson.

Obi-Wan o făcu. Mai era un alt nivel de imagini deasupra celui inferior, iar Jesson zâmbi.

— Vezi aceste imagini? Aici scrie: *Noi nu suntem indivizi, ci un Stup. Nu trebuie să luptăm singuri, ci umăr la umăr, şi pe umerii eroilor Stupului din trecut.*

Obi-Wan aprobă din cap. Era un sentiment frumos.

— Te rog, ridică-mă, ceru Jesson, lăsând sulița deoparte.

Pentru o clipă, Obi-Wan presupuse că aceasta era o cerere de iluminare, dar apoi îşi dădu seama că Jesson era foarte literal. Îşi cuprinse mâinile, iar X'Tingul se urcă, echilibrându-se cu toate cele patru mâini întinse pe perete, pipăind în jur. Apoi degetele lui găsiră obiectivul, iar Obi-Wan auzi un clic ascuțit.

Peretele alunecă înapoi şi apăru o deschidere. Jesson se ridică şi dispăru în gaură. Pentru o clipă, Obi-Wan fu îngrijorat; apoi capul lui Jesson reapăru.

— Totul e în regulă. Este un pasaj între camere.

Ținu un braț în jos, iar Obi-Wan îi dădu sulița. Jesson o apucă de mâner în timp ce Obi-Wan aduna Forța în jurul lui şi sărea spre deschidere.

Apoi X'Tingul dispăru în gaură.

Gaura avea mai puțin de un metru lățime, suficient de mare pentru a se târî, dar nu mai mult. Întunericul îi înghiți complet, dar Jesson se strecură înainte, iar Obi-Wan nu avu altă opțiune decât să îl urmeze.

Erau în adâncul Stupului. Pereții şi tavanul erau din piatră mestecată. Tubul aproximativ pentagonal se ramifica în numeroase tuneluri laterale. Jesson adulmecă iar şi iar calea şi găsi un vechi indicator olfactiv care îi arăta drumul.

Asprimea suprafeței mestecate amenința să îi julească mâinile lui Obi-Wan, iar efortul de a rămâne în vârful picioarelor în timp ce se târau îi ardea încet muşchii de pe picioare şi umeri. Sunetul respirației lui răsuna în tub, făcând ca spațiile apropiate să pară şi mai apropiate.

Apoi Jesson suspină, un sunet lung şi grav. Războinicul X'Ting fu conturat de o strălucire slabă care venea de undeva din fața lor.

Scoase un murmur satisfăcut de clicuri şi pocnituri şi dispăru din vedere.

Capitolul 5

Cu precauție, Obi-Wan se târî înainte până când ajunse la capătul tubului şi privi afară.

— Coboară, şopti Jesson.

Nu era nevoie să şoptească. Nu trăia nimic în această cameră. Pereții erau plini de la podea până la tavan de mici camere pentagonale goale, fiecare cu un diametru de puțin sub un metru. O crescătorie de larve X'Ting? Obi-Wan se târâ afară şi sări pe o altă lespede înclinată.

Ochii fațetați ai lui Jesson străluceau de lacrimi.

— Aceasta este una dintre vechile camere de reproducere, spuse el. Ne-am schimbat în atât de multe feluri după venirea Republicii. Stupul nu a mai fost niciodată la fel. Dar aici este aşa cum era înainte.

Aici, ciuperca luminiscentă era suficient de strălucitoare pentru a oferi o vedere încețoşată a podelei aflate la douăzeci de metri sub ei. Era acoperită cu cochilii de crisalide sparte, unele dintre ele putând să fi zăcut acolo de o mie de ani standard. Cunoscuse vreodată acest loc luminozitatea sau strălucirea unei stele? Pe măsură ce ochii lui Obi-Wan se adaptau la lumină, putu vedea pinteni de stâncă ce se ridicau neregulat prin solul de sub cochiliile X'Ting. Stalactitele depindeau de acoperişul cavernei.

— Asta e camera? întrebă Obi-Wan.

— În partea cealaltă, spuse Jesson, arătând spre partea opusă. Prin următorul perete.

Uimitor. În mod clar, doar un X'Ting putea găsi drumul prin acest labirint. Ouăle regale erau într-adevăr păstrate într-un loc sigur. Camera era asemănătoare cu cea din *Sala Eroilor*: creată de eroziunea apei, mai degrabă decât de maşini sau de curgerea lavei. În ciuda originii sale, camerele pentagonale mestecate în pereții de rocă lăsau să se înțeleagă că fusese modificată în nenumărații eoni de activitate a Stupului, de nenumărate milioane de lucrători voluntari. O ceață subțire, lăptoasă, învăluia podeaua, dar prin ea văzu grămezi şi şanțuri vaste de pământ arat.

— Cum a fost depozitat solul aici? întrebă el.

De obicei, solul era rezultatul acțiunii plantelor şi animalelor care degradau rocile în timp. Obi-Wan fu surprins să găsească atât de mult sol sub pământ, departe de un soare hrănitor.

— Ține minte, spuse Jesson, arătând cu sulița spre pereți, mii de generații dintre noi au trăit aici jos. Aşa cum am avut constructori, războinici şi conducători, au existat şi cei care mestecau piatra, sistemele lor digestive creând solul în care ne puteam creşte recoltele. Timp de eoni am trăit aici, iar interiorul Cestusului a fost mai blând cu noi decât suprafața.

Mii de generații. O planetă a cărei suprafață era formată din nisip şi rocă mestecată, iar interiorul ei era un sol bogat. Cu adevărat, galaxia depăşea orice imaginație în varietatea ei.

Coborâră de-a lungul acestei a doua rampe, iar Obi-Wan se trezi pierdut în gânduri despre cum ar fi putut fi toate astea, înainte de epoca Republicii. Îşi imagină

Stupul plin de viață, perechea regală prezidând…

Apoi, Obi-Wan simți furnicături şi deveni instantaneu vigilent. Exista o ondulație în Forță, care îl avertiza.

— Ai grijă, şopti el.

Mâna dreaptă primară şi cea secundară a lui Jesson strânseră cu ferocitate sulița.

— Ce este?

Obi-Wan ridică mâna dreaptă, cerând linişte. Simți ceva, un tremur în solul moale de sub picioarele lor. Moale. Aşa cum fusese şi în camera anterioară.

Moale. Ca şi cum ar fi fost arat în mod constant.

— Am un presentiment rău în legătură cu asta, spuse Jesson.

— Să mergem pe partea cealaltă, spuse Obi-Wan.

— Nu cred că vom reuşi.

Pământul se cutremură. Un cutremur?

— Ce este? întrebă Jediul.

— Viermi, spuse Jesson, cu umerii tremurând, iar cele patru mâini i se strânseră în pumni. Ar fi trebuit să-mi dau seama. Se credea că s-au retras adânc în pământ încă de pe vremea lui… Păru reticent să vorbească. Ei bine, acel presupus Jedi, cel puțin.

— Ăsta a fost serviciul pe care l-a făcut acel Maestru Jedi pentru familia Regală? întrebă Obi-Wan, scoțându-şi sabia.

Solul de sub ei continua să se clatine.

— Nu ştiu, spuse Jesson, apoi adăugă: Poate. Fără supărare, Maestre Jedi. Eşti într-adevăr un războinic puternic, dar după cum îi cunosc pe politicieni, nu s-a întâmplat mare lucru – el a fost doar onorat pentru că era de pe Coruscant.

În ciuda pericolului, Obi-Wan trebui să chicotească.

— Părerea mea despre politicieni seamănă mult cu a ta, mărturisi el. Dar trebuie să spun că G'Mai Duris pare mai bună decât majoritatea.

Simți o furnicătură bruscă în Forță şi Obi-Wan îl apucă pe Jesson şi sări înapoi exact la timp. Pământul de sub ei explodă şi apăru gura primului vierme. Era maro închis, pielea îi era acoperită de nenumărați țepi mici, la fiecare trei sau patru metri, delimitați cu un inel segmentat. Dacă proporțiile erau asemănătoare cu alte astfel de bestii pe care le văzuse Obi-Wan, atunci avea cel puțin treizeci de metri lungime. Iar viermele nu era singur. Alți doi izbucniră din pământ, cu gurile deschise şi flămânde. Era prea târziu ca Obi-Wan şi Jesson să fugă înapoi la lespede şi prea departe să ajungă la destinație. Tot ce puteau să facă era să găsească un loc de unde să lupte.

Obi-Wan observă primul dintre numeroşii pinteni de calcar care ieşeau din pământ.

— Du-te la stânci! strigă el şi se repezi spre singura salvare vizibilă.

Unul dintre viermi veni chiar în spatele lor, mişcându-se aproape la fel de repede pe cât putea alerga un om. Obi-Wan preluă ariergarda, lăsându-şi tovarăşul să ajungă în siguranță. Jediul se cățără apoi pe stâncă abia cu o clipă înainte de dezastru. Unul dintre viermi încercă să se târască după ei, dar acum Obi-Wan se întoarse şi luptă. Sabia lui sclipi, iar viermele scoase un urlet. De fapt, nu putu *auzi* sunetul, dar îl simți clar prin Forță.

Strânsoarea lui Jesson scăpă. Sulița zdrăngăni pe pământ, iar Jesson alunecă

pe stâncă spre gura cu inele de cili a viermelui. Dinții ascuțiți ai viermelui se încleştară pe piciorul drept al lui X'Tingului, tăind. Obi-Wan fu acolo într-o clipă şi tăie capul creaturii. Tăiat, capul căzu pe nisip, dar restul corpului era încă viu şi se zvârcolea. Jesson se ridică, cu piciorul rănit, dar încă funcțional.

— Mulțumesc, Maestre Jedi, spuse el, tremurând.

Obi-Wan inspectă rana: învelişul chitinos era sfărâmat, expunând muşchiul roz şi sensibil de dedesubt. O legă cât de bine putu şi, spre lauda lui, Jesson nu scoase nici măcar un sunet de durere, deşi trebuia să fie dureros. Când termină, Obi-Wan privi în jos, sub ei. Patru viermi se târau acum pe deasupra şi prin pământ şi nu dădeau semne că ar fi renunțat la urmărire.

Deci. Asta se întâmplase cu *adevărații* X'Ting, cei care rămăseseră în urmă. Solul pe care îl construiseră de-a lungul veacurilor pentru a-şi creşte culturile – îngropându-şi morții, fertilizându-l cu deşeurile lor – devenise în cele din urmă suficient de adânc pentru a ascunde prădătorii. X'Tingii din acea primă peşteră fuseseră prinşi pe nepregătite, împinşi în statuile goale. Şi odată ajunşi acolo, nu putură deschide uşile metalice sigilate. Acolo, în întuneric, deveniseră suficient de disperați încât să recurgă la canibalism. Acolo fuseseră prinşi în capcană.

În timp ce Obi-Wan şi Jesson erau prinşi aici, pe unul dintre puținii pinteni de stâncă de pe podeaua acestei a doua caverne. Obi-Wan simți prima mică şoaptă de disperare şi îşi încleştă dinții. Nu va da greş. Nu va muri. Nu aici, în întuneric. Avea o treabă de făcut şi va găsi o cale să o facă.

Viermii şuierau la ei, cu cilii mişcându-se înainte şi înapoi cu un apetit înfiorător, nefiresc.

Jesson făcu o grimasă şi se trase puțin mai sus, în timp ce un alt vierme încerca să urce pe pinten. Obi-Wan îl înțepă cu sabia, iar acesta se retrase fără să scoată un sunet. Din nou, Obi-Wan putu să-i simtă urletul prin Forță.

Pământul se undui în şanțuri. De la ambele capete îndepărtate ale peşterii apărură şi mai mulți viermi, care arară pământul şi şuierară. Trebuiau să fie deja zece sau cincisprezece în total. Unii mai mari, alții mai mici, dar toți mortali.

— Poate că ne miros. Sau ne aud. Sau se cheamă unii pe alții la cină. Îşi îndreptă lumina deasupra lor. Ce este asta? E ceva acolo sus.

Menajându-şi piciorul rănit, Jesson se urcă mai sus pe pinten, luminându-şi drumul în timp ce o făcea. Într-adevăr, era ceva agățat în vârful pintenului. *Nu*, îşi dădu seama Obi-Wan în timp ce urcau. *Nu e ceva. Ci cineva.* Şi nu se agăța.

Legat de stâncă cu o frânghie era cadavrul uscat al unui mascul X'Ting. Nu mai rămăsese decât carapacea şi carnea uscată.

— Ce s-a întâmplat aici? şopti Jesson. Acesta a fost fratele meu de ouă, Tesser. A reuşit să ajungă până aici, dar nu mai departe. Urcă mai sus pentru a-şi atinge fruntea de fruntea uscată a fratelui său mort. S-a urcat aici ca să scape de viermi. S-a legat ca să nu alunece înapoi jos dacă îşi pierdea cunoştința. Dacă devenea slab. Şi aici a murit.

Deci... Acum ştiau ce se întâmplase cu doi dintre cei care încercaseră să ajungă în camera ouălor.

— Vom muri, spuse Jesson, cu o voce plată şi lipsită de emoție.

— Asta e o gândire defetistă, spuse Obi-Wan. La urma urmei, Tesser a reuşit să ajungă mai departe decât celălalt. Poate că noi putem ajunge şi mai departe.

Ceva asemănător cu speranța înflori în ochii lui Jesson.

— Ai vreun plan, Jedi?

— Nu încă, dar voi avea.

Ce distanță era până la peretele îndepărtat? Obi-Wan o măsură din ochi: şaizeci de metri. Prea departe pentru a fugi. Viermii l-ar fi copleşit pe Jesson cel rănit, şi poate chiar şi pe Obi-Wan. Şi nu avea rost să ajungă în camera ouălor fără însoțitorul său X'Ting. Fără cunoştințele de specialitate ale lui Jesson, nu avea nicio şansă de a accesa seiful.

— Ce echipament ai?

— Mi-am pierdut sulița. Am dispozitivul luminos şi o linie de cățărare.

O linie de cățărare? Asta ar putea fi utilă.

— Lasă-mă să o văd, spuse Obi-Wan.

Jesson îi arătă arma. Era cam de mărimea unui pistol de mână, cu o bobină de filament ascunsă dedesubt. Un echipament destul de standard.

— Cât de lungă este linia? întrebă Obi-Wan.

— Douăzeci de metri?

Deci. Aveau douăzeci de metri de cablu în dotarea standard, dar nu era suficient pentru a trece peste...

În stânga lor se înălța un alt pinten de stâncă, la aproximativ cincisprezece metri de destinația lor: peretele îndepărtat. Pintenul se afla la aproximativ treizeci de metri distanță. Puteau să ajungă atât de departe?

Nu, nu cu piciorul rănit al lui Jesson. În regulă. Atunci, ce era de făcut?

Obi-Wan se uită deasupra lor şi observă o stalactită de zece metri, la jumătatea distanței dintre poziția lor actuală şi acel pinten de stâncă. Un plan începu să se contureze. Depindea de soliditatea stalactitei, dar ar fi putut funcționa.

— O să încerc ceva, spuse Obi-Wan. Dacă ai încredere în mine, am putea trece peste asta.

— În regulă, Jedi, spuse Jesson. Nu am de ales. Să-ți ascultăm ideea.

— Vei vedea, spuse Obi-Wan şi urcă mai sus pe pinten.

Viermii se agitau în jurul bazei. Din când în când, unul sau doi încercau să se târască în sus, dar nu reuşeau să se prindă bine de stâncă şi alunecau înapoi jos.

Obi-Wan luă dispozitivul lui Jesson şi ținti cu grijă, trăgând spre stalactita proeminentă. Linia zbură drept, vârful ghearei ancorându-se adânc în stâncă. Trase cu putere şi i se păru că prinderea era suficient de fermă.

— În regulă, spuse el. Ține-te de talia mea.

Jesson îl privi dubios, apoi brațele sale puternice şi subțiri înconjurară talia lui Obi-Wan.

Obi-Wan se pregăti şi se lansă de pe pintenul de stâncă. Zburară într-o alunecare lungă şi lină, raza arcului lor de zbor ducându-i atât de aproape de sol încât viermii se năpustiră flămânzi asupra lor, cu cili care se împleteau ca şi cum ar fi fost înfometați sau furioşi. Jesson se agăță mai tare de el, cu ochii roşii şi fațetați plini de uimire, în timp ce zburau...

Apoi, X'Tingul scoase o serie de pocnituri stridente şi îngrozite când stalactita de deasupra lor se rupse. Se aflau în partea de urcare a arcului când se întâmplă asta. O bucată uriaşă de stâncă se desprinse şi căzu, sabotându-le zborul. Se ridicau în zbor, apoi stânca se izbi de pământ, smucindu-i înapoi cu putere, astfel încât se loviră de pământ o clipă mai târziu, impactul scoțându-i lui Obi-Wan aerul din plămâni. Se ridică cât de repede putu, fără suflare, dar nevrând să moară ca masă

pentru viermi.

— Fugi! strigă el în timp ce creaturile se îndreptau spre ei.

Avu prezența de spirit să declanşeze mecanismul de eliberare a prinderii şi să smulgă frânghia. Bobina trase filamentul în timp ce el sprinta spre următoarea stâncă, picioarele ridicând praful de pe sol. Jesson şchiopăta prea încet. Obi-Wan îşi închise mintea la durere, îl apucă cu brațul drept şi, ignorând încordarea, forțându-se să facă un mare efort, îl ridică pe soldatul X'Ting pe stâncă, apoi sări el însuşi în sus tocmai când unul dintre viermi îl apucă de cizma stângă. Întinse mâinile, încercând să se agațe de stâncă şi nu reuşi să găsească o priză bună, în timp ce viermele se străduia să-l tragă înapoi în jos. Dar Jesson îşi recăpătase puterile şi se aplecă după încheietura lui Obi-Wan cu mâinile principale şi secundare. Îşi sprijini bine picioarele zvelte şi îl trase în sus pentru a-l salva.

Obi-Wan reuşi să-şi sprijine genunchiul de stâncă şi se împinse, forțându-se să se ridice în timp ce viermele îşi pierdea aderența. Se târî un pic mai sus şi apoi, sprijinindu-se, se întoarse cu sabia în mână şi îşi tăie atacatorul în două. Porțiunea tăiată căzu la pământ şi se contorsionă, cu un lichid scurgându-se din capăt, apoi dispăru în pământ şi nu mai apăru.

Jediul înghiți în sec şi răsuflă uşurat, ridicându-şi privirea spre Jesson.

— Mulțumesc, spuse el.

— Acum suntem chit, spuse Jesson. Apoi scană peretele din față. Ei bine, am străbătut mai bine de jumătate de drum.

— Ar putea fi de ajuns, dacă suntem isteți, spuse Obi-Wan.

Urcă pe pintenul de calcar, măsurând distanța până la peretele îndepărtat, sperând că avusese dreptate. Altfel, era foarte posibil ca scheletele lor să fie găsite, într-o zi, în viitor, aici, pe stâncă.

— Unde este deschiderea? întrebă el. Nu o văd.

— Există o lespede de piatră, la aproximativ cinci metri deasupra solului, zise Jesson, arătând cu degetul.

Obi-Wan miji ochii până când reuşi să o distingă.

— Da.

— Şi dincolo de ea este intrarea în cameră. Pot să ne introduc înăuntru. După aceea… X'Tingul ridică din umeri. Nu ştiu.

— În regulă.

Obi-Wan măsură distanța dintre peretele îndepărtat şi pintenul de stâncă şi găsi o suprafață care părea potrivită, apoi declanşă dispozitivul. Încă o dată, linia zbură drept, ancorându-se în stâncă. Ancoră celălalt capăt de pintenul lor. Nu-i plăcea să lase arma în urmă, dar ori existau resurse suplimentare disponibile pe partea cealaltă, ori toate încercările de supraviețuire puteau fi zadarnice.

— Dă-mi lumina, spuse Obi-Wan.

Setă dispozitivul luminos al lui Jesson la strălucire maximă şi o îndreptă direct în ochii viermilor. Timp de mulți ani, viermii rămăseseră în peşterile de sub ChikatLik. Dar era posibil ca ei să nu fi stat aici jos suficient de mult timp pentru a orbi – de fapt, lumina strălucitoare ar fi putut fi dureroasă şi derutantă pentru ei.

Şi, în mod clar, chiar aşa a fost. Deja se îndepărtau, durerea lor răsunând în simțul Forței lui Obi-Wan.

— Să mergem! strigă el.

Şi începu să se deplaseze pe deasupra, mână după mână, de-a lungul liniei.

Douăzeci de metri, mai mult sau mai puțin. Viermii părură să-şi fi revenit din durerea provocată de lumină: se agitau înapoi în direcția lor. Obi-Wan îşi legănă picioarele în sus şi le încrucişă peste linie, apoi declanşă din nou dispozitivul sub ei. Viermii scoaseră scâncetele lor fără sunet şi se retraseră, dar nu atât de departe. Obi-Wan îşi extinse simțurile prin intermediul Forței, simțind creaturile şuierătoare şi încolăcite în timp ce se târau înapoi. Îşi desprinse picioarele de linie şi se mişcă din nou în mâini, mărindu-şi viteza.

Linia îi tăia degetele. Durerea, ca şi cum ar fi fost tăişul unei lame înghețate, îi coborî pe braț până la cot. Îşi reținu un țipăt, refuzând să-şi dea de gol poziția.

Oare viermii îi puteau vedea? Nu era sigur, dar Obi-Wan considera puțin probabil ca acele creaturi să fi evoluat pentru a fi capabile să vâneze prada care atârna deasupra capului lor. Cu toate astea, vibrația stâncii care se prăbuşea şi, probabil, țipătul viermilor răniți, chemaseră alte creaturi din adâncurile peşterii. Prin strălucirea ciupercilor prinse de-a lungul pereților, putu vedea că solul de sub ei mişuna de viermi, sute, poate mii – de la mărimea unui deget până la mulți metri în lungime. Se îmbrânceau şi se loveau unii pe alții, întinzânndu-se spre Obi-Wan şi Jesson. Unul dintre segmentele secționate reuşi să sară de pe pământ, zgâriind cracul pantalonului lui Obi-Wan, ratând muşchiul gambei, dar înțepenindu-se în pânză. Îşi biciuia coada încoace şi încolo, încercând să găsească o poziție de sprijin.

Clătinându-se şi încercând să scuture creatura, Obi-Wan pierdu controlul cu mâna dreaptă. În spatele lui, Jesson emise un sunet amar şi speriat. Atârnând de mâna stângă, Obi-Wan îşi chemă sabia în mâna dreaptă, o activă şi tăie chestia care îi atârna de picior. Tăiat, viermele căzu în jumătăți pe pământul de sub ei.

Mână după mână. Mână după mână. Linia îi tăia palmele, dar închise durerea într-o cameră întunecată din mintea sa şi se concentră asupra sarcinii pe care o avea de îndeplinit. Când, în sfârşit, picioarele îi ajunseră pe lespede, se lăsă în jos şi pivotă. Jesson era aproape, legănându-se înainte şi înapoi ca un pendul.

Războinicul X'Ting sări în jos şi aproape că ratã lespedea; se luptă pentru a se echilibra, iar Obi-Wan îl apucă de mână. Apoi fură amândoi în siguranță pe lespede, mult deasupra gurilor pocnitoare ale viermilor. Răsuflând uşurat, Obi-Wan se întoarse spre perete. Privit din partea cealaltă, umbra mascase un tunel puțin adânc, dar gura lui era uşor de văzut acum. La capătul tunelului se afla o uşă de durotel sigilată, încastrată cu un fel de dispozitiv electronic de citire.

— Cum deschidem asta?

Jesson îşi lipi fața de uşă.

— Se spune că orice X'Ting poate deschide această uşă. Ceea ce ne aşteaptă înăuntru este...

Ca şi cum i-ar fi ascultat discursul şi şi-ar fi cronometrat propriul răspuns, uşa sâsâi şi se deschise, iar Obi-Wan şi Jesson intrară dincolo.

Capitolul 6

Camera dinăuntru era în formă de ou, construită dintr-un fel de țiglă albă, curbată, probabil ceva produs în afara lumii. Existau alte două uşi: una în partea îndepărtată a camerei, iar cealaltă chiar în dreapta lor, cu un alt senzor lângă ea.

Obi-Wan se îndreptă spre uşa de vizavi. Un ecran de monitor era amplasat în mijloc, iar el manipulă tastatura până când apăru un mic holo ascuțit. Părea să fie o imagine luată chiar în fața acestui portal. Când se focaliză, dispăru din nou: în cealaltă parte a uşii era un cadavru. Un alt frate X'Ting care încercase şi nu reuşise să ajungă în camera ouălor. Obi-Wan nu putu vedea ce-l omorâse pe războinic, dar trupul său arăta ca şi cum exoscheletul fusese parțial... dizolvat.

Tresări. Fără instrucțiunile specifice care fuseseră distruse de ciumă sau de supernovă, se putea oare aştepta cineva să supraviețuiască unei asemenea încercări?

Jesson se afla la uşa argintie, atingând senzorii şi manipulând comenzile. Obi-Wan aşteptă în timp ce încerca mai multe modele diferite, dar apoi tânărul războinic X'Ting lovi peretele cu pumnul încleştat de frustrare.

— Nu pot să o deschid!

— De câte ori ai încercat? întrebă el, alarmat. Nu erau doar trei încercări?

— Nu aici, spuse Jesson. Odată intrați, atunci începe cu adevărat provocarea.

— Pot să încerc cu sabia dacă doreşti.

Jesson râse.

— Cred că nu. Această uşă a fost proiectată să reziste la orice dispozitiv de tăiere cunoscut. Dă-mi doar puțin timp şi...

Dar Obi-Wan îşi declanşase deja arma şi împingea lama incandescentă în uşă.

— Întoarce-ți capul, avertiză el, iar Jesson se conformă.

În câteva clipe, Obi-Wan ştiu că Jesson avea dreptate: acea uşă era cu siguranță mai dură decât cea anterioară. Oricum, arma Jedi lovi duroțelul, trimițând scântei şi stropi de metal strălucitor care se scurgeau pe podea.

Uşa era înconjurată de circuite de absorbție a energiei care îl încetineau, dar nu îl opreau. În cele din urmă, uşa se răsuci, stropind picături de metal în timp ce se prăbuşea. Păşiră prin intrarea fumegândă. Înăuntru se afla o altă cameră în formă de ou, cu un sigiliu pentagonal de aur de trei metri, inscripționat pe podea. În partea opusă, un singur scaun turnat era aşezat în fața unui ansamblu de... ce anume? Duze şi proiectoare de raze îndreptate amenințător spre scaun, un avertisment clar pentru oricine ar fi vrut să înfrunte provocarea.

Rândurile de cititoare şi contoare începură să pâlpâie la viață când intrară ei, iar Obi-Wan le inspectă rapid. Cele mai multe dintre comenzi erau etichetate atât în Bazică cât şi în limba X'Ting. Pe una dintre cele mai provocatoare etichete scria: *CHEMAREA VIERMILOR/ SENZOR DE VIERMI.*

Chemarea viermilor? Apoi, una dintre întrebările sale primi mai mult sau mai puțin un răspuns. Viermii nu fuseseră naturali în peşteră. Compania de securitate îi adusese aici ca un dispozitiv de pază pasivă. Dar oare ceva mersese groaznic de rău? Găsiseră viermii o cale de intrare în *Sala Eroilor*, unde încă mai trăiau atât de mulți X'Ting? Asta ar explica multe. Ce moment de groază trebuie să fi fost acela, când

creaturile fără minte desemnate să păzească cea mai prețioasă comoară a lor săpaseră sau găsiseră o cale prin peretele de stâncă care separa camera ouălor de aşezarea vie şi se pornise haosul.

Un alt afişaj holografic îi atrase atenția. Un fel de cititor sonic, etichetat RESPINGERE HIPERSONICĂ. Deci... viermii erau chemați prin sunet şi puteau fi respinşi în acelaşi mod. Un răspuns simplu, dar necunoscut de cei din rasa X'Ting.

Jesson se aşezase deja pe scaunul de comandă. Obi-Wan simți schimbarea din încăpere şi ghici că X'Tingul se liniştea, adunându-se pentru a îndeplini o sarcină pentru care se pregătise de mult timp.

Cele patru seturi de degete ale lui Jesson se întrepătrunseră şi se auzi un *Brrrracc!* în timp ce şaisprezece articulații pocniră ca o lovitură de bici.

X'Tingul îşi începu secvența, vorbind mai întâi în limba X'Ting, apoi trecând la Bazică, poate din respect pentru Obi-Wan.

— Secvența de pornire este înregistrată, spuse el, cele şase membre ale sale mişcându-se cu o precizie de insectă în timp ce manipula comenzile.

— Ce sunt toate astea? întrebă Obi-Wan, indicând duzele şi proiectoarele de raze care înconjurau scaunul într-un halou.

Era posibil ca legenda, informația fragmentară de care dispunea Jesson, să fie incorectă şi nu ouăle să fie distruse dacă se dădeau trei răspunsuri greşite, ci chiar cel care punea întrebările?

În primele câteva minute, eforturile lui Jesson nu fură răsplătite; apoi înflori o hologramă în fața lor. Imaginea luminoasă era o schemă a întregii încăperi, a camerei în sine. Puteau vedea un puț îngust sub sigiliul auriu, iar în partea de jos a acelui puț, în spatele unui scut gros, se aflau două ouă prețioase înconjurate de o matrice laser. Ezitant, se întinse prin Forță... dar mecanismul care controla matricea era prea complex pentru înțelegerea lui. Inima i se scufundă. Nu mai era nicio îndoială că matricea ar fi înfrânt orice efort pe care l-ar fi făcut pentru a o eluda. Cât de mult şi-ar fi dorit să fie aici Anakin! Padawanul său era un geniu intuitiv cu toate lucrurile mecanice şi ar fi putut foarte bine să inventeze o modalitate de a învinge acest aparat. Obi-Wan se simțea neajutorat.

Din fericire, însoțitorul său X'Ting supraviețuise pentru a intra în capsulă. Singura lor speranță de reuşită se afla în cele patru mâini capabile ale lui Jesson.

Acesta preluă comenzile ca şi cum ar fi cântat la un instrument muzical complex. Obi-Wan auzea diverse suspine şi scârțâieli, iar războinicul X'Ting răspundea la apeluri printr-o explozie de degete pe panoul de control. În cele din urmă, schema pluti spre stânga şi apăru o formă sferică de țintă, cu cele trei straturi ale sale rotindu-se deasupra unui miez asemănător cu camera ouălelor.

Trei straturi concentrice. Obi-Wan simți că i se usucă gura.

Aruncă o privire la cronometrul de la încheietura mâinii şi rămase uimit. Trecuse doar o oră de când intraseră prima dată în catacombe? De când părăsiseră camera de Consiliu X'Ting? Parcă ar fi fost zile întregi!

O voce X'Ting cu intonație interogativă răsună, urmată de o voce care vorbea în Bazică.

— Răspundeți la următoarea întrebare: Ce se află în Stup, dar nu este din Stup? Ce hrăneşte, dar este hrănit, ce visează, dar nu doarme niciodată?

Jesson inspiră adânc. Dintr-o capsulă de la centură extrase un dreptunghi plat.

— Acesta este ultimul cip cheie rămas, spuse el. Am doar trei şanse, dar cred că vom reuşi.

— Ştii răspunsul la ghicitoare? întrebă Obi-Wan.

— Da, spuse Jesson cu încredere. Este Zeetsa. Ei trăiesc în Stup, dar nu sunt X'Ting. Ei ne dau, dar la rândul lor primesc hrană şi îngrijire. Ei visează, dar sunt conştienţi.

Siguranța lui creştea cu fiecare mişcare, iar Jesson puse cipul în fanta sa.

Se auzi un sunet moale, iar vocea scanerului spuse:

— Răspunsul tău?

— Zeetsa, spuse Jesson.

Urmă o pauză. Sfera începu să se rotească mai repede, iar treimea exterioară începu să se desprindă, bucățile dizolvându-se pe măsură ce se desprindeau. Jesson stătea, uimit, în timp ce vocea spunea, mai întâi în limba X'Ting şi apoi în Bazică:

— Incorect.

Jesson se ridică de pe scaun, cu ochii mari şi neîncrezători.

— Luați loc, sau şedința se încheie, spuse vocea.

Jesson se uită înapoi la Obi-Wan. Duzele de la marginile camerei se deschiseră ca nişte floarea soarelui care întâmpinau zorii. Obi-Wan bănuia – nu, ştia că dacă sesiunea se termina, la fel se întâmpla şi cu ei. Şi la fel şi cu ouăle.

— Stai jos, spuse el liniştit.

Şi Jesson se aşeză. Duzele părură să îi urmărească mişcarea. Obi-Wan nu avea niciun interes să descopere ce putea curge prin ele la un moment dat.

— Doriți să continuați secvența? întrebă aparatul.

— Am de ales? spuse Jesson cu tristețe.

— Da. Puteți alege încetarea personală. Dacă alegeți această opțiune, ouăle nu vor fi deteriorate.

— Voi încerca din nou, spuse el şi înghiți în sec.

— Foarte bine.

Urmă o pauză. Pauza dură atât de mult încât Obi-Wan se întrebă dacă scanerul va vorbi din nou, dar apoi vorbi.

— Cine a trăit şi acum stă pe loc? Cui nu i-a păsat de aclamații, dar sunt idolatrizați de toți? Cine a avut greutate şi acum sună gol?

— Tu vorbeşti Bazică şi X'Ting, îl întrebă Obi-Wan pe Jesson. Cuvintele sunt traduse cu acuratețe?

Dinții zimțați ai războinicului clănțăniră.

— Cred că da. Există o anumită poezie care lipseşte la traducerea în Bazică.

— *Cine a trăit şi acum stă pe loc,* continuă Obi-Wan. Asta ar putea avea două sensuri: să fie nemişcat sau să persiste, *încă stă,* dacă mă înțelegi. Înțelegi ceea ce vreau să spun?

— Cred că da, spuse Jesson, dar nu mai părea atât de încrezător.

— Atunci crezi că ştii răspunsul?

Jesson se holba la sferă. Mai rămăseseră doar două straturi.

— Cred că da.

— Atunci răspunde, spuse Obi-Wan, încercând să-i dea X'Tingului încrederea pe care el însuşi nu o simțea în totalitate.

Jesson respiră adânc.

— Sunt gata să încep, spuse el.

— Răspundeți, spuse aparatul.

— Eroii Stupului. *Sala Eroilor*.

Secundele trecură şi nu se întâmplă nimic. Apoi, sfera începu să se rotească mai repede, iar al doilea strat portocaliu se desprinse şi dispăru.

— Incorect, spuse vocea.

Jesson tremura pe scaun, iar Obi-Wan detectă un miros acru şi ascuțit în aer. *Frică?*

— Nu ar fi trebuit să mă trimită pe mine, spuse X'Tingul.

Autocompătimire? Jesson nu părea genul, dar… Apoi, războinicul continuă, ezitant:

— Nu pot face asta. Ouăle vor fi distruse din cauza mea.

Iată. Reacția nu fusese una de autocompătimire. Fusese îngrijorare pentru ouă ceea ce Obi-Wan auzise în vocea lui Jesson, văzuse în trupul lui şi mirosise în aer.

Războinicul era nervos, pe punctul de a renunța. Obi-Wan mai văzuse asta înainte. Nu era frică, aşa cum o cunoşteau cele mai multe ființe, căci pentru majoritatea, frica era o chestiune de pierdere personală: pierderea imaginii de sine, pierderea sănătății, pierderea vieții. Dar chiar şi fără a putea interpreta direct feromonii care inundau acum aerul, ştia că nu asta era sursa angoasei lui Jesson. Războinicul X'Ting îşi iubea Stupul şi acum se temea teribil de faptul că îl dezamăgea. Fusese bine ales. Ar fi fost mai mult decât fericit să moară pentru îndeplinirea acestei sarcini, în anonimat şi în mare durere dacă ar fi fost nevoie, dacă Stupul ar fi putut supraviețui şi prospera, şi ar fi fost ridicat la gloria care i se cuvenea.

Jesson era aproape blocat în paralizie, cu mâinile deasupra comenzilor. Fiecare muşchi din corpul său părea să fie înțepenit într-o contracție de nezdruncinat, toată îndrăzneala îi fusese secătuită de realitatea testelor pe care le picase deja.

— Cum? spuse el. Ce ar putea fi? Ce răspunsuri căutau ei?

— Nu putem şti, spuse Obi-Wan şi puse o mână pe umărul X'Tingului. Tot ce putem face, tot ce am putea face vreodată, este să dăm tot ce putem. Restul este controlat de Forță.

— Forța! scuipă Jesson. Am auzit atât de multe despre voi, prețioşii Jedi, şi despre Forța voastră.

— Nu este Forța noastră, spuse Obi-Wan, încercând să-l consoleze. Ne deține. Şi pe tine. Ea ne creează pe toți, dar este creată şi de noi.

— Ghicitori! strigă Jesson. Nimic altceva decât ghicitori. M-am săturat!

Sări de pe scaun şi alergă prin cameră, bătând în uşă şi strigând:

— Lăsați-mă să ies! Lăsați-mă să ies!

— Întoarceți-vă la loc, altfel sesiunea va fi încheiată, spuse calm aparatul.

Obi-Wan se uită la Jesson şi apoi luă o decizie pripită. Se duse să se aşeze pe scaun.

— Nu eşti participantul original, spuse maşina cu vocea sa sintetizată. Este necesar ca participantul original să termine procesul.

Obi-Wan se uită peste umăr la războinicul X'Ting rănit şi distrus. Cât de mândru şi încrezător păruse cu doar o oră în urmă! Cât de evident era acum că toată acea mândrie fusese un scut subțire împotriva fricii de a nu-şi dezamăgi poporul, un sprijin împotriva greutății teribile a acelei responsabilități.

— Nu poate continua, spuse Obi-Wan.

— În o sută de secunde, acest test se va încheia, spuse vocea. Nouăzeci şi nouă, nouăzeci şi opt…

— Pune-mi întrebările! Disperarea se strecură în vocea lui Obi-Wan. Te rog. Întreabă-mă…

— Nouăzeci şi trei, nouăzeci şi doi…

Obi-Wan sări de pe scaun şi se duse la Jesson, încă ghemuit pe podea, cu brațele primare şi secundare înfăşurate în jurul genunchilor.

— Jesson, spuse el cu vocea cea mai calmă. Trebuie să încerci din nou.

— Nu pot.

— Trebuie. Nu mai este nimeni altcineva.

X'Tingul îşi scufundă capul între genunchi şi se cutremură.

— Toată viața ta, spuse Obi-Wan, te-ai pregătit pentru o mare provocare. Aşa cum fac toți războinicii.

Nu urmă niciun răspuns.

— Să nu crezi că nu ştiu cum te simți. Clanul tău de războinici nu a putut proteja Stupul de *Cestus Cybernetics*. Ei au o putere mai mare decât cea pe care o poate avea poporul vostru. Şi astfel simți că nici măcar moartea ta nu-ți poate elibera poporul. Chiar şi cel mai bun efort pe care îl poți face nu este suficient pentru a umple nevoia. Aşa că, în adâncul inimii tale, simți că nu există nimic.

Jesson îşi ridică în sfârşit privirea.

— Înțelegi asta?

— Este la fel pe toate planetele din întreaga galaxie, spuse Jediul. Ori de câte ori există specii cucerite, războinicii sunt primii care sunt oprimați. Pentru că ei sunt cei mai periculoşi.

— Şaptezeci… şaizeci şi nouă… şaizeci şi opt…

— Toată viața mea, spuse Jesson, tot ce mi-am dorit a fost să îndeplinesc funcția care mi-a fost încredințată la naştere. Aşa cum au făcut-o şi strămoşii mei. Când eram femeie, să port ouă sănătoase, să învăț, să vindec şi să predau. Când eram bărbat, să lupt pentru Stup, să îl țin în siguranță. Poate chiar să mor.

Jesson se uită la Obi-Wan, cu ochii fațetați strălucind de speranță. Dacă străinul îi putea înțelege suferința, atunci poate, poate că exista o cale de ieşire. Exista un răspuns.

— Şi apoi, când G'Mai Duris a recâştigat conducerea Consiliului Stupului, ai avut speranță.

— Da!

— Cincizeci şi patru, cincizeci şi trei…

Obi-Wan se luptă să-şi păstreze vocea calmă, deşi simțea urgența clocotind în el.

— Şi când ai fost ales să fii cel care să găsească şi să aducă înapoi familia Regală, ai crezut că asta era şansa ta. Şansa de a servi Stupul. Acesta era momentul tău de glorie!

— Da!

— Încă este, spuse Obi-Wan. Toți războinicii visează la cucerire, la o victorie glorioasă sau la o moarte glorioasă. Dar niciunul dintre noi nu cunoaşte prețul vieții sale. Niciunul dintre noi nu ştie cât valorează moartea noastră. Asta o vor decide alții, după ce noi nu vom mai fi. Tot ce putem face este să luptăm, să luptăm cu curaj şi compasiune deopotrivă şi să ne vindem scump viețile. Iar mai târziu, după ce

bătălia se va încheia, alții vor putea decide dacă acest sacrificiu a fost în zadar sau dacă a fost factorul decisiv. Unii dintre noi trebuie să-şi pună viața pe altarul sacrificiului. Alții pe visele noastre de victorie.

Jesson se uită la el, o mică măsură de speranță şi înțelegere strecurându-se în el.

— Şi dacă dau greş şi ouăle Regale mor?

— Atunci vei fi făcut tot ceea ce ai putut, servind Stupul cu toată puterea ta.

— Şi dacă eşecul meu ne va costa viața ta şi a mea, Jedi?

Obi-Wan vorbi cât putea de amabil.

— Viața mea a fost pierdută în momentul în care am pornit pe această cale. Nu păşim pe calea războiului căutând să ne păstrăm viața. Acesta este visul unui prost. Căutăm să ne trăim zilele onorând principiile care ne sunt dragi. Lucrăm pentru a obține cele mai înalte abilități de care suntem capabili. Ne vindem scump viața.

— Să fim fideli Stupului, spuse Jesson.

— Da.

— Cum poate un om să înțeleagă asta atât de bine?

Obi-Wan zâmbi.

— Cu toții avem un Stup, spuse el.

— Douăzeci şi şapte, douăzeci şi şase…

— Ridică-te, războinic X'Ting, spuse Obi-Wan, punând durotel în vocea sa.

Jesson se ridică în picioare.

— Cincisprezece, paisprezece…

Se îndreptă spre scaun şi se aşeză. Numărătoarea inversă încetă.

— Sunteți pregătiți să continuați? întrebă vocea în Bazică, după o serie de pocnituri în limba X'Ting.

Jesson răspunse cu clicuri afirmative. Urmă o pauză. Sfera holografică rotativă se mişca acum mai repede. Doar un singur strat mai rămăsese deasupra camerei ouălor.

— Răspundeți, spuse aparatul. Cine ne-a mâncat ouăle şi acum îşi ascunde puii? A cui pânză de frică îi încolțeşte? Cine a furat soarele şi acum trăieşte în umbră?

— E prea simplu, şopti Jesson.

— Uneori, simplitatea este cea mai bună deghizare, spuse Obi-Wan. Nu încerca să fii şiret. Răspunde cu adevărul.

— Dar asta am făcut şi înainte, spuse Jesson. Şi m-am înşelat de două ori.

— Întrebările asta au fost create de propriul tău popor, spuse Obi-Wan. Ei nu ar fi făcut imposibilă reuşita. Ai încredere în strămoşii tăi.

Dar Obi-Wan simți o uşoară înțepătură la ceafă. Ceva. *Un avertisment? Un indiciu?* Ceva. Ce era? Ceva legat de arsenalul de arme din jurul scaunului? Duzele. Întrebările. Aparent simple pentru un X'Ting…

Dar răspunsurile fuseseră greşite.

Instinctul lui Obi-Wan urlă, dar nu putea să spună ce era, mai exact. Despre ce încerca să-l avertizeze. Nu putea, dar trebuia să o facă. Asta era ultima şansă, iar dacă nu-l putea ajuta pe tovarăşul său X'Ting, totul era pierdut, iar cauza lui era iremediabil compromisă.

Totuşi, în adâncul inimii sale, simți un răspuns simplu, îl auzi răsunând cu adevărul Forței.

— Răspunde cu sinceritate, spuse el din nou. Nu încerca să faci pe deşteptul. Nu încerca să te îndoieşti. Dă-i răspunsul care ştii că este adevărat.

Jesson aprobă din cap.

— Oamenii păianjen, spuse el. Cândva, ei erau stăpânii acestei planete. Odată, ei ne-au alungat de la suprafață. Noi i-am trimis în umbră.

Mâinile îi erau întinse pe panoul de control, iar ochii îi erau fixați pe sfera rotativă. *Ce este? Ce... ?*

Se rotea mai repede, iar un vuiet subțire se ridică în încăpere, părând să-i învăluie. Apoi, sfera acceleră şi mai tare, iar segmentele se fragmentară şi dispărură.

— Răspuns incorect, spuse vocea. A început terminarea ouălor.

Obi-Wan se holbă, şocat. Cât de mult se putea înşela? Rareori intuițiile sale se dovediseră atât de îngrozitor de greşite. Poate că ar fi putut să ardă podeaua cu sabia sa şi să salveze perechea Regală...

Îşi declanşă arma şi o îngropă în pecetea pentagonală de aur a podelei. Sub ea, îşi imagină el, se afla o uşă de seif din duroțel călit. Imaginea holografică se topi, arzând, chiar în timp ce primele scântei săreau din podea şi camera se umplea de fum. Jesson stătea uimit în scaun, incapabil să se mişte.

— Nu, spuse el. Am făcut totul cum trebuie. Am făcut totul. Nu, te rog.

— Vaporizare completă în proporție de cincizeci la sută...

Luminile camerelor se aprindeau şi se stingeau în rafale amețitoare, iar duzele de la colțurile camerelor începură să şuiere, expulzând un gaz subțire şi verzui. Obi-Wan îşi băgă respiratorul în gură, regretând că nu avea unul şi pentru Jesson. Dar dacă ar fi putut trece de această încuietoare, dacă ar fi putut ajunge la seiful cu ouă, chiar dacă tovarăşul său ar fi pierit, misiunea tot ar fi...

— Vaporizare completă.

Se simți amorțit. Jesson se aplecă peste comenzi, plângând.

— Omoară-mă pe mine, omoară-mă pe mine, spuse el, adresându-se nimănui în special şi universului în general.

Ansamblul de arme din jurul lui Jesson începu să strălucească, iar ceața care umplea aerul fu aspirată spre el. În câteva minute, camera fu curățată de ceață, iar Jesson rămase nemişcat. Obi-Wan privi trupul flasc al tovarăşului său, simțind un sentiment de disperare şi eşec pe care îl cunoscuse rar.

Apoi... Jesson se mişcă.

Se ridică în şezut şi privi în jur, la fel de toropit ca şi cum ar fi fost drogat.

— De ce sunt încă în viață? întrebă el.

— Uită-te la holo, spuse Obi-Wan în linişte.

Fără niciun fel de agitație, schema reapăruse pe ecran. În formă miniaturală, camera ouălor se înălța în imagine.

— Ce... ce este asta? spuse Jesson.

Calculatorul începu să scoată o serie de clicuri şi pocnituri.

— Ce spune acolo? întrebă Obi-Wan.

Jesson ascultă cu atenție.

— Spune... *Felicitări, războinic X'Ting. Ai reuşit.*

Obi-Wan rămase uimit. *Ce însemna asta?* Se uită mai atent la panoul de arme din jurul scaunului şi îşi dădu seama că se înşelase. Nu era deloc o matrice de arme. Erau senzori. Şi gazul? Fusese un fel de compus analitic care se combinase cu feromonii lui Jesson, mirosuri pe care cei din rasa X'Ting le emiteau în condiții de

stres. Cocktailul rezultat fusese reabsorbit şi analizat de reţeaua de senzori...

Claritatea îl lovi ca un fulger.

— Nu ai fost niciodată menit să răspunzi cu succes la întrebări, exclamă Obi-Wan. Răspunsurile tale erau probabil corecte. Răspunzând la ele ai dovedit că ştiai istoria X'Ting. Senzorii au dovedit că erai un X'Ting. Dar aparatul trebuia să ştie cum vei reacţiona în caz de eşec.

— De... eşec? Dar nu înţeleg.

— S-ar putea să fi căutat ouăle din dorinţa de a le distruge. Sau de a-i controla pe toţi cei din rasa X'Ting. S-ar putea să fi fost din dorinţa de putere, sau din lăcomie. Dar când ai venit din dragoste pentru Stup şi ai eşuat, şi ai văzut că eşecul tău a însemnat uciderea ultimului Rege şi a ultimei Regine, nu ai simţit furie, ci angoasă. Testul nu a fost pentru mintea ta. A fost pentru inima ta.

— Mi-a mirosit durerea, spuse Jesson, înţelegând.

Sigiliul de aur ars se ridică, expunând o coloană de duroţel de aceeaşi formă. Coloana se ridică până când ajunse la înălţimea lui Jesson, dezvăluind o cameră. Ferestrele groase de cristal transparent alunecară, arătând un disc de o jumătate de metru înălţime. În jurul marginii discului clipeau luminile alb-roşii ale unui inel antigravitaţional activat. Cu cea mai mare delicateţe, Jesson scoase discul. Inelul antigravitaţional îi redusese greutatea efectivă la doar câteva grame. Ţinându-l în poziţie de plutire cu vârfurile degetelor, X'Tingul şi Jediul verificară micul contor de citire care clipea în partea de sus.

— Sunt în viaţă, şopti el. Îi voi duce la Consiliu. Clanul nostru medical va şti ce să facă.

— Da, spuse Obi-Wan.

Pereţii clipeau mai repede. Un difuzor scâncea o vibraţie profundă şi zgomotoasă care îi zdruncină coloana vertebrală lui Obi-Wan.

— Ce-i asta? întrebă Jesson.

Obi-Wan inspectă comenzile.

— Cred că este un repelent pentru viermi, spuse el. Camera ne lasă să plecăm.

Uşile se desigilară, iar ei examinară uşa cea mai îndepărtată. X'Tingul mort zăcea moale şi pe jumătate topit.

— Ce l-a ucis? întrebă Jesson.

— Nu ştiu. Şi nu vreau să-mi asum acest risc. Cunoaştem pericolele din spatele nostru. Ne vom întoarce pe unde am venit.

Capitolul 7

Cutia de ouă fu relativ uşor de trecut prin uşa care ducea spre camera viermilor. Rămaseră pe lespede şi priviră podeaua de sub ei. Luminile artificiale se declanşaseră de-a lungul tavanului şi, în combinaţie cu ciuperca, luminau solul arat de unde viermii fugiseră de sunetele stridente şi dureroase. Obi-Wan îşi extinse simţurile în Forţă dar nu simţi nimic. Peştera era pustie.

Mutară discul pe podeaua de pământ. Cu ajutorul unităţii antigravitaţionale, discul de carbonită pluti practic prin cavernă. Pereţii de stâncă păreau atât de uriaşi şi maiestuoşi acum. Obi-Wan nu reuşise să-i aprecieze, dar când luminile artificiale se aprinseră în tavan, priveliştea stalactitelor în cascadă şi a pereţilor arcuiţi îi tăie respiraţia. Ce fel de scenă de sărbătoare îşi imaginaseră constructorii pentru acest moment? Se aşteptaseră să se adune mii de X'Ting, aplaudând acea ceremonie în care o nouă Regină şi un nou Rege îşi făceau intrarea în lume?

Cât de ciudat şi de dureros se întâmplase totul. O astfel de sărbătoare avea să aibă loc în cele din urmă, desigur, dar nu acum. Acum era linişte şi plin de umbre.

Cutia de ouă alunecă uşor prin deschiderea pentagonală din partea cealaltă a cavernei. Jesson părea secătuit, dar exultant, o fiinţă diferită de tânărul războinic încrezut care îl însoţise pe Obi-Wan din camera Consiliului cu mai puţin de două ore în urmă. *Într-adevăr*, gândi Obi-Wan, *transformarea nu e ceva care să ia timp. Se întâmpla într-o clipită, sau deloc.*

Se strecurară prin întuneric, trăgând între ei preţioasa încărcătură. Jesson îşi găsea mai uşor drumul prin labirint de data asta, iar târârea lor constantă nu era chiar anevoioasă – era plină de un sentiment de scop.

— Ştii, Jedi, zise Jesson peste umăr, s-ar putea să mă fi înşelat în privinţa ta.

— Este posibil, spuse Obi-Wan, zâmbind.

Trecură câteva clipe, timp în care înaintau prin întuneric, cu Jesson mirosind drumul şi, probabil, organizându-şi gândurile.

— Am văzut ce poţi face, cine şi ce eşti. Făcu o pauză. Este chiar posibil ca Duris să nu fi minţit în legătură cu acel Maestru Jedi. Poate că el chiar ne-a vizitat şi poate chiar făcut ceva ce merită să fie amintit.

Obi-Wan chicoti. El însuşi s-ar putea să nu ştie niciodată. Cel puţin, nu până nu se va întoarce pe Coruscant. Atunci ar putea face cercetări politicoase, doar pentru a-şi satisface curiozitatea. Pe de altă parte, unii dintre cei mai mari Jedi erau reticenţi în a vorbi despre faptele lor. Întrebările sale ar fi putut atent evitate, iar curiozitatea sa nu va fi niciodată satisfăcută.

Ajunseră în următoarea cameră, sala statuilor în care intraseră prima dată. Jesson ieşi şi coborî pe lespede. Obi-Wan împinse uşor recipientul cu ouă afară. Suspendat de unitatea sa antigravitaţională, acesta pluti până la Jesson la fel de uşor ca o bucată de lemn pe apă.

Obi-Wan sări uşor jos. Aveau de făcut o alegere: să se întoarcă pe drumul pe care veniseră, să reintre în prima statuie goală şi să înfrunte din nou canibalii, sau...

— Nu am chef de o luptă inutilă, spuse Jediul. Hai să ne căţărăm pe stânci şi să vedem dacă uşa de pe partea cealaltă se va deschide.

— De acord, spuse Jesson.

Oboseala îi înceţoşa vocea. Ultimele ore trebuiau să fi fost cele mai solicitante din viaţa războinicului X'Ting. O bătălie frenetică, o escaladare prin întuneric, să fie urmărit de viermi carnivori de peşteră, condamnarea şi apoi salvarea moştenitorilor Regali ai speciei sale...

X'Tingii fac faţă acestui stres sărbătorind sau hibernând? se întrebă Obi-Wan.

După ce ajunseră amândoi în siguranţă pe lespedea de piatră, ghidară recipientul cu ouă pe panta înclinată spre ceea ce Jesson spusese că este o uşă. Urmară câteva minute de nervi pentru a trece recipientul cu ouă peste surparea de pietre. Pe partea cealaltă găsiră ceva îngrozitor: cadavrul unui alt frate de ouă al lui Jesson, cu partea inferioară a corpului ieşind de sub un bolovan. Braţul său secundar ofilit încă mai strângea un dispozitiv luminos.

Atâta moarte, în slujba Stupului. Orice specie care producea atât o G'Mai Duris cât şi un Jesson Di Blinth era într-adevăr formidabilă. Obi-Wan ridică lampa. Avea un design industrial, fiind mai grea şi mai puternică decât modelul pe care îl adusese Jesson în labirint. Când o declanşă, o rază care îi irita ochii se împrăştie pe perete. Păcat că nu îl ajutase pe fratele lui Jesson. La doar câţiva metri mai sus pe rampă se afla uşa care îi ducea înapoi la stupul principal. Un mecanism droid bloca uşa. Cel mai probabil, aceeaşi capcană declanşase surparea.

— Cred că mi-am răspuns la întrebare, spuse Jesson în spatele lui Obi-Wan, cu o voce gravă şi respectuoasă.

— Ce întrebare? spuse Obi-Wan, declanşând fasciculul de energie al sabiei.

Examină uşa mai atent, judecând cel mai bun unghi pentru tăietura iniţială.

— Uită-te. Te rog, spuse Jesson.

Obi-Wan se întoarse, lăsându-şi ochii să urmărească fasciculul de lumină al lui Jesson. Acesta se desfăşura de-a lungul cavernei, luminând pe rând imagine după imagine gigantică a Regilor şi Reginelor X'Ting, cei mai mari conducători ai lor în aranjamente colosale. Redată în piatră mestecată era o adevărată pădure de titani insectoizi nobili. Unii masculi, alţii femele, unii înalţi şi tineri, alţii încovoiaţi şi bătrâni, cu cele patru mâini ţinute în diferite ipostaze de implorare, protecţie, mângâiere, învăţare, vindecare.

O Sală a Eroilor, într-adevăr, gândi Obi-Wan.

— Ce este?

— Acolo, răspunse Jesson. Acolo unde am intrat prima dată.

Şi focaliză fasciculul pe cea mai mare statuie. Acum Obi-Wan putu vedea mult mai clar silueta aplecată şi bătrână. Tubul îngust al scării pe care coborâseră fusese un baston. Camera în care luptaseră cu atâta disperare împotriva canibalilor X'Ting era, din exterior, văzută ca un trunchi rotunjit. Punctul lor de intrare iniţial, chiar prima cameră, era un cap cu urechi mari, triunghiulare. Statuia se ridica la cel puţin şaptezeci de metri înălţime, mai înaltă decât oricare alta din *Sala Eroilor* X'Ting.

Într-adevăr, asta răspundea la multe întrebări, dar rămâneau şi mai multe, întrebări la care Obi-Wan nu ar fi putut afla niciodată răspunsul. Pentru că acolo, cu braţul înveşmântat ridicat în semn de salut, gigantic şi binevoitor în lumina lămpii unui soldat X'Ting viteaz şi mort de mult timp, se zărea statuia goală pe dinăuntru, din piatră mestecată, a unui Maestru Yoda zâmbitor.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei. . . În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.